

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MARDI 22 NOVEMBRE 2011

Après-midi

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

DINSDAG 22 NOVEMBER 2011

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.25 uur en voorgezeten door mevrouw Liesbeth Van der Auwera.
La séance est ouverte à 14.25 heures et présidée par Mme Liesbeth Van der Auwera.

01 Vraag van mevrouw Sabien Lahaye-Battheu aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de aanrekening van bemiddelingskosten van een derde aan de huurder" (nr. 6136)

01 Question de Mme Sabien Lahaye-Battheu au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'imputation au preneur des frais d'intervention d'un tiers" (n° 6136)

01.01 **Sabien Lahaye-Battheu** (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, sinds de wet van 18 juni 2009 mogen geen bemiddelingskosten aangerekend worden aan de huurder. Toch zou deze wet door een aantal vastgoedkantoren worden omzeild. Er zijn bijvoorbeeld kantoren die de kosten van de plaatsbeschrijving fors optrekken tot een bedrag van één maand huur. Andere kantoren verhogen de forfaitaire dossierkosten aanzienlijk zodat er de facto voor de huurder toch een bedrag te betalen valt, gelijk aan de bemiddelingskosten. Dit is de wet omzeilen, wat niet de bedoeling was. Daarom zou ik u vandaag hieromtrent graag enkele vragen stellen.

Ten eerste, bent u op de hoogte van dergelijke praktijken?

Ten tweede, hoeveel klachten liepen er binnen sinds 2010 en wat wees het onderzoek van deze klachten uit?

Ten derde, welke sancties kunnen vastgoedkantoren, die op deze manier de wet omzeilen, opgelegd krijgen?

Ten vierde, is er ter zake een initiatief nodig?

01.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mevrouw de voorzitter, collega, wij zijn inderdaad op de hoogte van die praktijken. De Economische Inspectie wordt sinds 2010 regelmatig geconfronteerd met deze praktijken, waarbij de vastgoedmakelaar in het kader van een bemiddelingsopdracht tot verhuring, ereloon ten laste legt van de huurder in plaats van de opdrachtgever. Dat gebeurt onder het mom van dossierkosten en van een erg dure plaatsbeschrijving.

Wij hebben de vraag ook gesteld aan het Beroepsinstituut voor Vastgoedmakelaars. In 2010 heeft het BIV veertien dossiers ontvangen en in 2011 tot op heden vijf meldingen gekregen, waarvan er twee nog niet zijn afgehandeld.

Het BIV heeft de betrokken makelaars hierover aangesproken en het merendeel van hen heeft zich meteen in regel gesteld en het onterecht geïnde bedrag teruggestort aan de huurder. Vier klachten werden

geseponeerd wegens het ontbreken van bewijs. Een dossier had betrekking op de aanrekening van de kosten van een plaatsbeschrijving; de klager dacht dat deze kosten gelijkstonden met de bemiddelingskosten. Het opstellen van de plaatsbeschrijving is echter een gemeenschappelijke kost die door de verhuurder en de huurder elk voor de helft moet worden betaald. Er zijn op dit ogenblik nog twee dossiers lopende bij de tuchtkamer.

Inbreuken op de wet van 6 april 2010 worden gestraft overeenkomstig de strafbepalingen vervat in de artikelen 124 en 125. Geldboetes kunnen oplopen van 500 tot 20 000 euro. De Economische Inspectie heeft in 2010 zes processen-verbaal opgesteld met een voorstel tot minnelijke schikking. Dit jaar werden er tot op heden elf processen-verbaal opgesteld met een voorstel tot minnelijke schikking.

Aangezien de grond van de problematiek voornamelijk een burgerrechtelijke aangelegenheid betreft, met name het naleven van de woninghuurwet, is in eerste instantie overleg met de sector gewenst. Ik heb hiertoe mijn Economische Inspectie de opdracht gegeven.

01.03 Sabien Lahaye-Battheu (Open Vld): Mijnheer de minister, uit de aantallen die u opgeeft, zowel dossiers bij het BIV als bij de Economische Inspectie, blijkt dat het probleem eigenlijk geen grote omvang heeft. Er zijn slechts een beperkt aantal dossiers. De probleemdossiers worden dan vaak nog opgelost in minnelijk overleg met de sector. Deze weg moet worden gevolgd en ik hoop dat de wanpraktijken die hier en daar bestaan—wij mogen het zeker niet groter maken dan het is—op die manier uit de wereld kunnen worden geholpen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van de heer Koenraad Degroote aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de registratie in het nieuwe Centraal Wapenregister" (nr. 6491)

02 Question de M. Koenraad Degroote au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'enregistrement dans le nouveau Registre central des armes" (n° 6491)

02.01 Koenraad Degroote (N-VA): Mijnheer de minister, vorig jaar zou het nieuwe Centrale Wapenregister eindelijk in gebruik genomen worden, na enkele vertragingen. Het is operationeel na het koninklijk besluit van oktober 2010. Ingevolge dat koninklijk besluit moet elk wapen dat in België in omloop wordt gebracht, voorzien zijn van een uniek nationaal identiteitsnummer, met uitzondering van bepaalde categorieën van wapens. Dat identificatienummer zou in het Centrale Wapenregister worden geregistreerd, waarna het attest altijd bij het wapen moet blijven.

Het registratieattest wordt afgegeven door de proefbank voor vuurwapens in Luik, na uitvoering van een kwaliteitscontrole van het wapen. Die proefbank wordt bestuurd door een bestuurraad, waarvan de directeur wordt benoemd door de Koning, op voordracht van de gouverneur, aldus de wet van 24 mei 1888. De directeur wordt bovendien aangesteld als officier van de gerechtelijke politie.

Hoewel de proefbank in Luik gelegen is, zou zij het enige in België erkende orgaan zijn en strekken haar bevoegdheden zich uit over heel België. Bijgevolg mag men dan ook verwachten dat die proefbank haar diensten in de officiële landstalen zou aanbieden. Nu blijkt dat maar ten dele waar te zijn.

Het Nederlandstalig registratieattest voor het nationale Centrale Wapenregister blijkt vol fouten te staan. Ik haal enkele voorbeelden aan. Het officiële document heeft het over "rijkdom" in plaats van over "het rijk", "le royaume"; wapens worden "registreerd in het RCA" in plaats van "geregistreerd in het centraal wapenregister". Ook de website van de proefbank blijkt niet volledig in het Nederlands te zijn vertaald en de vertaalde pagina's zijn niet altijd correct.

De kosten voor het registratieattest zouden 12,50 euro bedragen, wat bovenop de al hoge kostprijs voor de wapenvergunning komt. Op basis van de geldende wetgeving kan dat nog aanvaardbaar zijn, aangezien de werking van de proefbank voor vuurwapens niets aan de schatkist zou mogen kosten.

Mijnheer de minister, om die redenen had ik graag van u een antwoord ontvangen op de volgende vragen.

Onder wiens bevoegdheden valt de werking van de proefbank voor vuurwapens?

Zijn de taalwetten van toepassing op de proefbank?

Klopt het nog steeds dat de werking van de proefbank voor vuurwapens niets aan de schatkist kost? Mocht dat niet meer het geval zijn, hoe verantwoordt u dan de kostprijs voor het registratieattest, die boven op de kosten van de wapenvergunning komt?

Waarom bestaat er voor heel België slechts één proefbank voor vuurwapens? Overweegt u om ook op andere locaties in België een proefbank voor vuurwapens op te richten?

02.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: De bevoegdheid over de proefbank te Luik is verdeeld over twee federale overheidsdiensten.

Eenzijds valt de bank onder de bevoegdheid van de FOD Justitie, wat de wet van 8 juni 2006 betreft, de identificatie en het Centrale Wapenregister, neutralisatie, ombouw en vernietiging.

Anderzijds valt ze onder de bevoegdheid van de FOD Economie, wat de economische situatie betreft, de bepaling van de tarieven voor de beproeving, de bevoegdheden en de arbeidsvoorwaarden. Beproeving betekent hier de fysieke belastingtests om na te gaan of de wapens bestand zijn tegen de grote interne krachten die optreden bij het afschieten van een kogel.

Daar de proefbank geen openbare instelling is, zijn de regels betreffende het taalgebruik bij de overheid niet van toepassing op de proefbank. Enkele leden van het personeel spreken Nederlands en kunnen klanten die het wensen, dus in die taal aanspreken. Bij een telefonische oproep is er een taalkeuze. Bovendien zijn de aanplakborden met de bestemming van de gebouwen en de tarieven opgesteld in de twee talen.

Mijn diensten hebben de directeur van de proefbank gevraagd het nodige te doen om ook in het Nederlands correcte informatie te verstrekken en om de website en de certificaten te doen nakijken door een beëdigd vertaler, wat ook zal gebeuren.

Het klopt nog steeds dat de proefbank voor vuurwapens niets aan de schatkist kost.

De oorsprong van de vestiging van de proefbank is historisch. De beproeving werd aanvankelijk opgelegd door de prins-bisschop van Luik, in 1672, voor de vuurwapenbedrijven die toen in die regio gevestigd waren. Bij de invoering van de wet van 24 mei 1888 inzake de proefbank waren de wapenbedrijven gevestigd te Luik of in de onmiddellijke omgeving ervan. Dat verklaart waarom er maar één proefbank werd opgericht.

Ook nu zijn bijna alle wapenbedrijven nog steeds in de buurt van Luik gevestigd. De wapenfabrikanten in Vlaanderen vertegenwoordigen minder dan 1 % van de Belgische omzet. De oprichting van een tweede proefbank lijkt mij dan ook niet noodzakelijk.

De proefbank heeft, voor haar taken voor het register, wel plannen om te werken met minstens één ophaalpunt in Vlaanderen, zodat de lasten voor de eigenaars minimaal worden.

Van de 13 landen die lid zijn van de internationale conventie voor de beproeving van draagbare vuurwapens, hebben enkel Duitsland en de Russische Federatie meer dan één proefbank. Landen als Frankrijk, Italië en Spanje, die vele keren groter zijn dan ons land, moeten het ook stellen met één vestiging.

02.03 **Koenraad Degroote** (N-VA): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord en voor de historische uitleg, die mij zeker interesseert. Het zou goed zijn mocht er ook in Vlaanderen een ophaalpunt komen.

Ik heb genoteerd dat de proefbank geen openbare instelling is. Gaat het dan om een soort privé-instelling, zoals Aquafin?

02.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Neen, de proefbank is opgericht bij wet en zij heeft een eigen statuut, als ik dat zo mag zeggen.

02.05 **Koenraad Degroote** (N-VA): Zij valt niet onder het ene of het andere ministerie?

02.06 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Zoals ik al zei, gebeurt de controle voor de genoemde aspecten

door de twee administraties. Zij heeft geen statuut van openbare instelling.

02.07 Koenraad Degroote (N-VA): Dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de M. Rachid Madrane au ministre de la Justice sur "l'exploitation du patrimoine culturel belge" (n° 6775)

03 Vraag van de heer Rachid Madrane aan de minister van Justitie over "de exploitatie van het Belgisch cultureel erfgoed" (nr. 6775)

03.01 Rachid Madrane (PS): Madame la présidente, monsieur le ministre, récemment, une société chargée de préserver les droits d'un célèbre dessinateur de bande dessinée a intenté une action contre un restaurateur bruxellois. Cette société estime qu'une partie des œuvres exposées dans l'établissement sont des contrefaçons. Loin de moi l'idée de vouloir me prononcer sur le caractère effectivement contrefait de ces œuvres, mais je me demande si, dans certains cas, la loi n'est pas un frein à la propagation de notre patrimoine culturel.

Ne faudrait-il pas revoir cette loi lorsque l'exploitation d'une œuvre ne porte ni un préjudice moral ni un préjudice financier direct à d'autres titulaires de droits d'auteurs, qu'elle n'est pas une atteinte à l'exploitation normale et ne crée pas de confusion de paternité avec d'autres œuvres originales et surtout lorsqu'elle participe à la renommée de la culture belge?

Notre petit pays est riche d'une grande culture. Il importe donc de préserver et de propager cette spécificité qu'est la belgitude.

Monsieur le ministre, pensez-vous qu'il soit opportun de réfléchir à une modification de la loi sur les droits d'auteurs qui est parfois extrêmement stricte?

03.02 Vincent Van Quickenborne, ministre: Madame la présidente, cher collègue, il est effectivement difficile de se prononcer sans connaître l'ensemble des circonstances des faits de l'affaire en question. Il ne m'appartient pas non plus de me prononcer sur le caractère contrefait ou non des œuvres concernées.

Cependant, je tiens à rappeler que, de manière générale, une œuvre protégée par le droit d'auteur ne peut être exposée au public sans l'autorisation préalable de son auteur ou de son ayant droit. Il s'agit d'un droit exclusif de ce dernier.

La loi du 30 juin 1994 prévoit toutefois des exceptions à ce droit exclusif, telle l'exception de parodie. Ces exceptions permettent de rencontrer certains besoins des utilisateurs, tels que les consommateurs, les établissements d'enseignement ou de recherche scientifique, les musées, bibliothèques ou archives. Ces exceptions permettent l'exploitation d'une œuvre protégée sans l'autorisation de l'auteur et visent à promouvoir l'utilisation du patrimoine culturel; vous l'avez rappelé.

Toutefois, lorsque l'utilisation d'une œuvre protégée ne répond pas aux conditions d'exception prévues par la loi, c'est le droit exclusif qui est d'application.

Enfin, je tiens à vous informer du fait que les exceptions prévues dans la loi précitée ont été établies en conformité avec la directive de l'Union européenne sur l'harmonisation de certains aspects du droit d'auteur et des droits voisins dans la société d'information et, plus particulièrement, avec son article 5 qui prévoit une liste exhaustive d'exceptions. Le législateur belge ne dispose dès lors pas de marge de manœuvre pour instaurer des exceptions au-delà de cette liste exhaustive.

03.03 Rachid Madrane (PS): Madame la présidente, juste un mot pour remercier le ministre pour sa réponse et les éléments techniques qu'il nous a communiqués.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Samengevoegde vragen van

- mevrouw **Liesbeth Van der Auwera** aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "het sociaal telecomtarief" (nr. 6065)
- de heer **Peter Logghe** aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de hervorming van de sociale tarieven" (nr. 6562)

04 Questions jointes de

- Mme **Liesbeth Van der Auwera** au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "le tarif social en matière de télécommunications" (n° 6065)
- M. **Peter Logghe** au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la réforme des tarifs sociaux" (n° 6562)

04.01 Liesbeth Van der Auwera (CD&V): Op dit ogenblik moeten operatoren het sociaal telecomtarief toepassen op hun standaardtarief. Dit maakt dat andere, niet-standaard tariefplannen goedkoper zijn dan het sociaal tarief. Bijna alle sociaaltariefklanten zitten bij een bepaalde operator. Het sociaal tarief voor gas en elektriciteit wordt automatisch toegekend. Voor de toekenning van het sociaal telecomtarief verifieert het BIPT of de aanvrager aan de voorwaarden voldoet voor de toekenning van het sociaal tarief. Een aanzienlijk deel van de verificaties gebeurt nog steeds manueel. De kosten worden gedragen door het BIPT en finaal door de sector.

Mijn vragen aan u zijn de volgende, mijnheer de minister.

Welke mogelijkheden zijn er om de marktwerking te stimuleren op de markt van de sociaaltariefklanten met respect voor de privacy? Dient de sociaaltariefkorting niet te gelden voor alle tariefplannen? Hoeveel aanvragen voor een sociaal telecomtarief waren er respectievelijk in 2008, 2009, 2010 en de eerste helft van 2011? Hoeveel aanvragen vereisten een manuele behandeling? Met hoeveel manuren komt dit overeen? Welke besparing had in die verschillende jaren kunnen worden gerealiseerd met een geautomatiseerde aanvraagprocedure?

04.02 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over hetzelfde onderwerp, al is de insteek wat anders.

In 2005 werden de sociale telefoontarieven ingevoerd, waardoor gepensioneerden, gehandicapten en personen met een leefloon van een goedkoper tarief konden genieten. In de praktijk waren er nogal wat problemen, verneem ik. Ondanks de goedkopere tarieven wordt de markt voor een stuk verder afgeschermd. Collega Van der Auwera heeft daar ook allusie op gemaakt. Als de hervorming erdoor komt waaraan de regering bezig was, om de sociale tarieven op alle tariefplannen toe te passen, zo wordt mij gemeld, dan zouden bepaalde lagere sociale tarieven wel eens kunnen verdwijnen. Dat zou natuurlijk in het nadeel van de klant kunnen zijn. Mijn concrete vragen aan u zijn de volgende.

Ten eerste, tot nu toe moesten de operatoren op minstens één standaardtarief het sociaal tarief toepassen. Bepaalde tarieven bij sommige operatoren waren al een stuk goedkoper dan het sociaal tarief. Als het sociaal tarief verplicht zou worden gemaakt op alle tariefmodellen, zullen de klanten in bepaalde gevallen de dupe zijn. Ik meen toch te weten dat dit niet de bedoeling kan zijn. Op welke manier zal men dat opvangen?

Ten tweede, collega Van der Auwera heeft het fundamentele probleem ook al aangeraakt. Op welke manier krijgen nieuwe operatoren voldoende kansen? Wat te denken van een aantal relatief nieuwe operatoren om de regulator BIPT een grotere rol te laten spelen bij de marktwerking?

Ten derde, een voorstel zou erin bestaan dat de regulator alle operatoren zesmaandelijks zou kunnen vragen de scherpst mogelijke prijs bekend te maken voor de sociale tarieven. Dit zou het voordeel van de duidelijkheid hebben en wellicht voor de geviseerde bevolkingsgroepen de meest voordelige tarieven kunnen opleveren. Heeft u in dezen al een opinie of een reactie?

04.03 Minister Vincent Van Quickenborne: Mevrouw de voorzitter, collega's, de huidige wetgeving betreffende het sociale telefoontarief is vatbaar voor verschillende interpretaties, omdat er in de Franse versie sprake is van "leurs tarifs standards", terwijl de Nederlandse versie spreekt over "hun standaardtarief", dus een verschil tussen het woord "tarifs" in het meervoud en in het Nederlands "standaardtarief". Dat zorgt voor discussie. Bovendien staat in de wet geen definitie van het begrip standaardtarief.

Daarom zijn wij van plan om de wet te hervormen en daarbij als kader richtlijn 2009/136 te gebruiken. Die hervorming, die binnenkort naar het Parlement komt, zal voor meer duidelijkheid zorgen door het begrip standaardtarief weg te laten en daarnaast de begunstigden van het sociaal tarief te laten kiezen uit de volledige reeks tariefaanbiedingen.

Mijnheer Logghe, om te voorkomen dat de laagste tarieven verdwijnen, zullen de kortingen procentueel worden uitgedrukt en niet langer in nominale waarde.

In verband met de vraag hoe wij de marktwerking kunnen stimuleren op de markt van de sociaaltariefklanten, mevrouw de voorzitter, kan ik u zeggen dat naast Belgacom ook andere operatoren sociale tarieven kunnen aanbieden en dit sedert half 2005. Slechts 7 % van die klanten zit echter bij een alternatieve operator.

Om deze historisch gegroeide situatie te verhelpen, meldt het BIPT aan elke begunstigde van het sociaal tarief dat hij of zij indien hij dat wenst van operator kan veranderen. Het BIPT voegt bij deze brief de lijst van operatoren die meewerken aan het sociale tarief.

Om de marktbetreding van nieuwe spelers niet te ontmoedigen door de verplichting om de sociale tarieven te verstrekken, wordt deze verplichting in het ontwerp van wet alleen opgelegd aan de operatoren die een omzet behalen van meer dan 50 miljoen euro. De overige operatoren kunnen op vrijwillige basis sociale telefoontarieven verstrekken mits kennisgeving aan het BIPT.

Alle aanbieders van sociale tarieven, al dan niet op vrijwillige basis, kunnen aanspraak maken op een financiering van de kosten voor de verstrekking van die diensten, voor zover dit nettokosten met zich meebrengt en de nettokosten een onevenredige last vertegenwoordigen.

Mijnheer Logghe, de operatoren zijn nu reeds verplicht om één keer per jaar aan hun abonnees op basis van hun gebruikspatroon het meest voordelige tariefplan mee te delen. Consumenten kunnen ook via de website bestetarief.be het laagste tarief ontdekken en dat rekening houdend met hun gebruikspatroon en ook met het feit of ze al dan niet in aanmerking komen voor het sociaal tarief.

Mevrouw de voorzitter, in 2008 zijn er 41 384 aanvragen ingediend, in 2009 39 197, in 2010 32 139 en de eerste helft van dit jaar ging het om 17 831 aanvragen.

Momenteel wordt 70 % van de verzoeken manueel behandeld. De manuele behandeling wordt verklaard doordat inlichtingen zoals het inkomen of de graad van handicap ontbreken. Een verdere automatisering met een link naar de Kruispuntbank is gepland en moet het aantal manuele behandelingen drastisch verminderen.

Daarvoor moet ter vereenvoudiging het begrip globaal belastbaar inkomen worden ingevoerd in de wet, wat wij voorzien in de elektronische communicatie, want de huidige term bruto-inkomen staat verspreid over een honderdtal verschillende fiscale rubrieken.

Dat bewijst dus, als er wetgeving wordt gemaakt in het Parlement, dat er best wordt gewerkt met categorieën die al bestaan. De wetgeving van het sociaal tarief is in het Parlement gemaakt en daarbij werden de categorieën autonoom bepaald. Het gevolg is, als die wet op die manier uitgevoerd wordt, dat geen gebruikgemaakt kan worden van standaard databanken, omdat de juiste informatie daar niet gevonden wordt.

Ten tweede, er is ook een probleem met de databanken van het directoraat-generaal Personen met een handicap, die nog niet toegankelijk zijn voor het BIPT, noch voor andere instellingen. Dat betekent dus dat er heel veel van dat soort zaken over en weer gestuurd wordt.

Het is niet mogelijk om een raming te maken van de invloed op de werkgelegenheid van de automatisering van de databank. Sommige administratieve taken zullen effectief verminderen. Aan de andere kant zegt men mij ook: als er geen administratieve contacten meer zijn, schriftelijke relaties tussen het BIPT en de mensen van het sociaal tarief, zal het aantal telefonische contacten waarschijnlijk toenemen. Ik denk echter dat in globa uw suggestie, die ik ook al een paar keer heb geformuleerd ten aanzien van die dienst, zeker welkom is. Zowel voor de werking van de overheid als voor de mensen kan er een versnelling optreden van de toekenning. U hebt daar dus absoluut een punt.

04.04 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): (*microfoon niet ingeschakeld*)

04.05 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, ik hoor dat het voor de operatoren niet mogelijk is om zesmaandelijks te rapporteren over de scherpst mogelijke prijzen.

In elk geval kijk ik uit naar uw wetsontwerp. Ik denk dat we over die kwestie namelijk nog een boom zullen opzetten.

Ik dank u voor uw antwoord.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: De heer Van der Maelen laat zijn vraag nr. 6649 omzetten in een schriftelijke vraag. Mevrouw Jadin heeft gevraagd om haar vraag nr. 6652 uit te stellen. Vraag nr. 6775 van de heer Madrane is al gesteld.

05 **Vraag van de heer Peter Dedecker aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de dienstenrichtlijn" (nr. 6789)**

05 **Question de M. Peter Dedecker au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "la directive sur les services" (n° 6789)**

05.01 **Peter Dedecker** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit is inderdaad een vraag over de Dienstenrichtlijn, de Bolkensteinrichtlijn of voor de liefhebbers richtlijn 2006/123/EG. Het is een belangrijke richtlijn die immers een verder doorgedreven vrijmaking beoogt van de Europese interne markt met betrekking tot het vrij verkeer van diensten.

De omzettingstermijn voor de richtlijn verstreek op 28 december 2009, waardoor wij nu ondertussen toch reeds twee jaar te laat zijn met de omzetting. Dit is voor een stuk natuurlijk te verklaren door de institutionele complexiteit van ons land, maar het is toch wel heel erg lang, zeker in het uitzonderlijke belang van die interne Europese markt.

Om die reden hebben wij reeds in januari 2010 een eerste brief gekregen van de Europese Commissie om meer spoed te zetten achter die omzetting. Vervolgens kwam er een met redenen omkleed advies, wat de tweede stap betekende in die zogenaamde inbreukprocedure. Uiteindelijk konden de media vorige maand berichten dat het geduld van de Europese Commissie nu echt wel op was en de procedure zou ingeleid worden voor het Europees Hof van Justitie. Zoiets betekent toch wel een serieuze blaam voor ons land.

De bezorgdheid van de Europese Commissie is in deze zeker te begrijpen. De baten van die omzetting worden geschat tussen de 60 miljard en de 140 miljard euro, wat neerkomt op een groeipotentieel van 0,6 tot 1,5 % van het Europees bbp. Zoiets kunnen wij wel gebruiken in deze economisch barre tijden.

Ik heb daarom volgende vragen.

Welke bepalingen van deze richtlijn werden reeds omgezet in federale wetgeving? Welke moeten er nog omgezet worden?

Welke bepalingen moeten door de regionale overheden in wetgeving worden omgezet? Kunt u mij per overheid een overzicht geven van de omgezette en nog om te zetten bepalingen? Is er verder overleg nodig met de regionale overheden? Zo ja, wanneer zal dit plaatsvinden en volgens welke modaliteiten?

Welke kalender en/of deadline hanteert u voor de verdere omzetting van die richtlijn?

Wat zijn de mogelijke gevolgen van een veroordeling door het Europees Hof? Denkt u dat die er komt? Kan die nog vermeden worden?

Waarom heeft die procedure zo'n immense vertraging opgelopen? Wij zitten wel een jaar in lopende zaken, maar dit is toch echt wel een lopende zaak. Ik denk dat de regeringsvorming in deze geen excuus is.

05.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mevrouw de voorzitter, collega Dedecker, op 10 november 2011 heeft ons land aan Europa laten weten dat het volledig omzettingswerk in het raam van de dienstenrichtlijn gebeurd is. Op 7 november jongstleden werd in de Ministerraad een ontwerp goedgekeurd houdende fiscale en diverse bepalingen, waarmee het omzettingproces van de dienstenrichtlijn door de verschillende Belgische instanties werd beëindigd.

Het klopt dat de Commissie op 27 oktober besloten heeft om zaken aanhangig te maken bij het Europees Hof van Justitie, maar dat besluit slaat enkel op Duitsland, Oostenrijk en Griekenland. Zoals de Europese Commissie in haar perscommuniqué heeft verduidelijkt, vraagt zij aan het Hof een dwangsom van 44 876 euro voor Oostenrijk, 141 062 euro voor Duitsland en 51 200 euro voor Griekenland. Die bedragen werden bepaald volgens de respectievelijke situaties van elk van de lidstaten en dus volgens de ernst van de vastgestelde inbreuk. De gevraagde financiële strafmaten omvatten dagelijkse dwangsommen die betaald dienen te worden vanaf de dag waarop het arrest van het Hof wordt bekendgemaakt tot de omzetting is voltooid. België staat daar dus niet tussen.

Er werd een indrukwekkende hoeveelheid wetgevend werk verricht. Voor de omzetting van de dienstenrichtlijn door alle Belgische overheden dienden zevenenzestig wetteksten te worden goedgekeurd, waaronder negen horizontale wetten. Er werden kaderwetten goedgekeurd, zowel door de federale overheid als door Vlaanderen, het Waals Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en ook door de Franse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel Hoofdstad. Het is dan ook duidelijk dat alle bepalingen van de dienstenrichtlijn volledig verwerkt werden in de wetgeving van elk overheidsniveau.

Dat omvangrijk werk rechtvaardigt misschien niet volledig, maar verklaart mede de vertraging die opgelopen werd bij de uitvoering van die verplichte aanpassingen van onze wetten en regelgeving.

U dient er ook rekening mee te houden dat België al in januari 2010 over operationele e-loketten en over een portal beschikte om aan de informatievereisten te voldoen, een van de allerbelangrijkste principes van die richtlijn. Met andere woorden, de dienstenrichtlijn werd reeds op het terrein toegepast in ons land, nog voor het wetgevingswerk voltooid was.

Nu het wetgevingsproces eindelijk klaar is, mag ik stellen dat België daadwerkelijk de dienstenrichtlijn toepast.

05.03 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, ik kan u alleen maar danken voor uw antwoord. Samen met u stel ik vast dat de media ter zake een fout hebben gemaakt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Vraag van mevrouw Ann Vanheste aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de ecocheques" (nr. 6820)**

06 **Question de Mme Ann Vanheste au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les écochèques" (n° 6820)**

06.01 **Ann Vanheste** (sp.a): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het interprofessioneel akkoord 2009/2010 voerde in 2009 het systeem van ecocheques in waarmee werknemers ecologisch verantwoorde producten en diensten kunnen kopen. Onlangs stelde ik hierover een vraag aan de minister van Werk en Gelijke Kansen, Joëlle Milquet, met betrekking tot de hoge kosten die de ecocheques met zich meebrengen voor een zelfstandige en de lange terugbetalingstermijnen. Mevrouw Milquet heeft mij doorverwezen naar u.

Wat de kosten betreft, stelt de overkoepeling van uitgevers VIA dat de maximumbijdrage voor de handelaar werd vastgesteld op 5 %. Velen betalen volgens VIA en volgens minister Milquet echter minder dan 3 %. De meeste zelfstandigen die ik heb aangesproken, betalen wel een maximumbijdrage van 5 %. Wat de uitbetaling van uitgiftebedrijven aan handelaars betreft, werd mij gemeld dat de uitbetaling – mede door administratieve verplichtingen en noodzakelijke controles – lang op zich laat wachten.

Ik weet dat de opdracht om ecocheques uit te geven, wordt toegekend volgens de vrijemarktprincipes, zoals dit ook gebeurt bij maaltijdcheques. Meer concurrentie betekent dat de commissiekosten kunnen dalen. Het probleem is echter dat veel handelaars niet op de hoogte zijn van het feit dat zij een vermindering van die kosten kunnen verkrijgen. Als minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen kunt u volgens mij toch wel iets doen voor onze handelaars.

Ik heb dan ook de volgende vragen. Is het mogelijk om de administratieve kosten voor iedereen gelijk te stellen op het minimum, aangezien veel handelaars niet weten dat er over deze kosten kan worden onderhandeld? Kunt u iets doen aan de terugbetalingstermijn? Welk initiatief kunnen wij ter zake nemen?

06.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mevrouw de voorzitter, collega, eerst en vooral wil ik laten weten dat er op mijn administratie op dit ogenblik geen klachten zijn toegekomen in verband met de problemen die worden aangekaart, noch wat betreft het kostenpercentage, noch wat betreft de terugbetalingstermijnen. Via hun publicaties voeren bepaalde middenstandsorganisaties wel aan dat de ecocheques, vooral voor kleine zelfstandigen, vrij hoge administratieve lasten met zich meebrengen. Zij stellen ook de vraag of het doel dat de ecocheque wou bereiken, met name een wijziging in het aankoopgedrag van de consument, wel effectief wordt bereikt.

Ik wil er trouwens op wijzen dat de ecocheques ingevoerd zijn op vraag van de werkgevers in dit land.

Een onderneming is vrij haar tarieven te moduleren, maar dat ontslaat haar er niet van om op basis van objectieve criteria te werken, waarbij mogelijke handelspartners die zich in dezelfde voorwaarden bevinden op een gelijke manier moeten worden behandeld. Mocht dit niet het geval zijn, dan bestaat de mogelijkheid dat er sprake is van praktijken die strijdig zijn met de eerlijke handelsgebruiken en dan treden wij onmiddellijk op.

Wat de terugbetalingstermijnen betreft, wil ik wijzen op de bestaande regelgeving die erop is gericht ervoor te zorgen dat betalingen binnen een redelijke termijn worden geregeld.

Ik verwijs onder meer naar richtlijn 2000/35, omgezet in Belgisch recht door de wet van 2 augustus 2002, betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand. Er werd intussen een nieuwe richtlijn voorbereid onder ons Europees voorzitterschap. De richtlijn van 16 februari 2011 trekt de vorige richtlijn in en moet worden omgezet in ons nationaal recht. Daarin zijn uitdrukkelijke termijnen opgenomen met betrekking tot de terugbetaling. Mijn collega bevoegd voor Justitie is bevoegd ter zake en moet dus zorgen voor de omzetting ervan.

Ten derde, welk initiatief kunnen wij nemen? Ik denk dat het in lopende zaken moeilijk is een wettelijk initiatief te nemen. Dat neemt niet weg dat er op het terrein vragen rijzen bij het nut van het systeem. Volgens verschillende middenstandsorganisaties bezorgt de ecocheque vooral de kleine zelfstandigen vrij hoge administratieve lasten. Daarenboven zou het belangrijkste doel, dat men met de introductie van de ecocheque wilde bereiken, met name het wijzigen van het aankoopgedrag van de consument, niet zijn bereikt.

Ik denk dat een evaluatie van het systeem nuttig is. In de mate waarin men de ecocheque wil behouden, kunnen wij dezelfde weg opgaan als met de dienstencheques, met name de digitalisering. Maar de beslissing ter zake komt de leden van de Nationale Arbeidsraad, namelijk de vakbonden en de werkgevers, toe. We kunnen, net zoals voor sociale telefoontarieven manuele handelingen afbouwen, het proces digitaliseren en kiezen voor een eenvoudiger en goedkoper systeem, dat gebruikmaakt van de bestaande betaalterminals. Dat is dus een mogelijke alternatieve piste.

06.03 **Ann Vanheste** (sp.a): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Misschien zou het inderdaad nuttig zijn een evaluatie van het systeem te maken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Vraag van de heer Peter Dedeker aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de administratieve rompslomp" (nr. 6836)**

07 Question de M. Peter Dedecker au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les tracasseries administratives" (n° 6836)

07.01 Peter Dedecker (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, op 18 oktober hebt u in *De Standaard* een onderzoek van het Planbureau en de DAV voorgesteld, waaruit bleek dat de administratieve kosten voor het bedrijfsleven in tien jaar tijd met 2,62 miljard euro gedaald zijn. In uw bekende stijl voegde u daaraan onmiddellijk toe dat de rompslomp veroorzaakt door de deelstaten toeneemt, meer bepaald inzake milieu.

Het onderzoek dat u hebt voorgesteld, blijkt echter een perceptieonderzoek te zijn via een enquête en dus niet zozeer een effectieve meting.

Wat Vlaanderen betreft, worden de door u gemaakte beschuldigingen door de Vlaamse regering betwist en weerlegd met cijfers op basis van de RIA, een effectieve meting aan de bron.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Kunt u die rapporten van het Planbureau en de DAV online ter beschikking stellen, zodat ze voor iedereen toegankelijk zijn? Dat lijkt mij het handigst.

Beschikt u, naast dat perceptieonderzoek, over enig effectief meetinstrument voor de evolutie van de administratieve rompslomp? Indien ja, in hoeverre komt dit overeen met het perceptieonderzoek? Indien neen, in hoeverre hebt u daarvoor plannen?

07.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Dedecker, u moet een onderscheid maken tussen de twee afzonderlijke metingen.

In opdracht van de Dienst voor de Administratieve Vereenvoudiging wordt door het Federaal Planbureau een tweejaarlijkse enquête uitgevoerd. Deze enquête peilt naar de omvang van de administratieve lasten bij de bedrijven.

U vraagt mij om deze online ter beschikking te stellen. Dat is reeds gebeurd. U kunt de eindresultaten en de toelichting bij de gevraagde methodologie terugvinden via de website van de Kanselarij.

Er volgt nog een volledig en meer gedetailleerd eindverslag dat eind december online ter beschikking zal worden gesteld, zoals dat altijd tweejaarlijks gebeurt.

Naast de tweejaarlijkse enquête uitgevoerd door het Planbureau peilt ook het meetbureau van de DAV jaarlijks naar de evolutie van de administratieve lasten. Deze enquête meet niet alleen de lasten bij de ondernemers, maar ook bij de burgers.

U vindt een toelichting bij de samenstelling van het meetbureau en de gebruikte methodologie via het webadres van de Dienst voor de Administratieve Vereenvoudiging.

Het verslag van het meetbureau over het jaar 2010 wordt momenteel gefinaliseerd en zal eind december online verschijnen. De rapporten van 2008 en 2009 kunt u nu reeds nalezen.

De beide vermelde metingen zijn complementair en samengevoegd en kunnen een betrouwbaar beeld opleveren van de evolutie van de administratieve lasten in ons land.

Terwijl het Planbureau de administratieve lasten macro-economisch inschat aan de hand van een enquête bij een representatief staal van de ondernemers, zowel kwantitatief als kwalitatief, vertrekt het meetbureau van de DAV van een analyse van de regelgeving in de diverse federale beleidsdomeinen.

Dit laatste gebeurt volgens het standaard kostenmodel dat blijkbaar ook op andere plaatsen wordt gebruikt.

07.03 Peter Dedecker (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is goed dat die zaken al online staan. Ik zal ze snel bekijken en kijk al uit naar het syntheseverslag in december.

Wat betreft het perceptieonderzoek, herinner ik u graag aan enkele citaten uit uw antwoord aan collega Logghe op 5 oktober.

U stelde toen dat: "De vraag stellen aan ondernemers hoe het zit met de bureaucratie is hetzelfde als de vraag stellen of men te veel belastingen betaalt. Natuurlijk betaalt men te veel belastingen. Hetzelfde geldt voor de bureaucratie. Datgene wat vereenvoudigd en afgeschaft is, ervaart men niet als een last. Dat betekent dat men zich daarover niet meer ergert en men zich des te meer concentreert op andere ergernissen."

Dat is natuurlijk in strijd met de huidige werkmethode, op basis van perceptie, op basis van enquêtes en interviews. U stelt in datzelfde antwoord trouwens ook dat volgens die bevraging van het Planbureau de lasten voor onder andere het milieu gedaald zijn, terwijl u op 18 oktober in *De Standaard* uzelf dan weer tegenspreekt. Vanwaar komt die verklaring? Ik vind dat toch wel vrij bizar.

07.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Als een Belgische minister eens iets zegt over het Vlaamse niveau, kiest men blijkbaar snel voor de egelstelling en voelt men zich uitgedaagd. U kent een beetje de Vlaamse ondernemers, er is hier trouwens iemand die nog gewerkt heeft bij die Vlaamse ondernemersorganisatie.

De ergernissen over milieu en bouwvergunningen in Vlaanderen zijn niet op één hand te tellen. Men pleit daar regelmatig voor de permis unique die bestaat in Wallonië, maar nog niet in Vlaanderen, dat blijft maar duren. Als ik dat even in herinnering breng, is dat reeds genoeg voor u om u op uw paard te krijgen.

Ik zeg u dat het probleem van de bureaucratie geen louter Belgisch probleem is. Het is ook een Vlaams probleem. Het zou goed zijn mocht u dat erkennen.

07.05 **Peter Dedecker** (N-VA): Bureaucratie zit uiteraard overal. Uiteraard werken we daar in Vlaanderen aan. Er wordt reeds gewerkt aan die unieke bouwvergunning door minister Muyters. In Vlaanderen wordt ook de bureaucratie effectief aan de bron gemeten en wordt er op basis daarvan gewerkt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Karel Uyttersprot aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de controlefunctie in de beheersorganen van de Centra De Groote" (nr. 6862)

- de heer Karel Uyttersprot aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over "de reserves van de Centra De Groote" (nr. 6863)

08 **Questions jointes de**

- M. Karel Uyttersprot à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "la fonction de contrôle dans les organes de gestion des Centres De Groote" (n° 6862)

- M. Karel Uyttersprot à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur "les réserves des Centres De Groote" (n° 6863)

08.01 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn twee vragen gaan over de Centra De Groote, de eerste vraag veeleer over de FOD Economie en de tweede over de interne werking.

De Centra De Groote zijn doorgaans onbekend voor veel ondernemingen, maar als men spreekt over het WTCB, Semtexbel, enzovoort, dan weet men waar de klepel hangt.

De Centra De Groote werden opgericht bij een besluitwet van 1947, zowat 65 jaar geleden, en hadden tot doel onderzoek en ontwikkeling in de naoorlogse periode te stimuleren.

Die wet bepaalt dat de FOD Economie in de beheersorganen van de Centra De Groote wordt opgenomen. In de verschillende centra voert de overheid controle uit, want het gaat tenslotte over heffingen op bedrijven en over aanzienlijke bedragen.

Mijnheer de minister, daarom zijn mijn vragen daarbij de volgende.

Wie zijn de vertegenwoordigers van de FOD Economie in elk van de Centra De Groote?

Op welke wijze oefenen zij hun controle uit? Krijgen zij bijvoorbeeld bepaalde directieven? Moeten zij verantwoording afleggen over hun beleid, bijvoorbeeld over de heffingen of over de balans- en jaarrekening? Worden die door hen mee goedgekeurd? Bepalen zij mee het beleid? Hoe wordt dat georganiseerd?

08.02 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Mevrouw de voorzitter, collega Uyttersprot, de besluitwet van 30 januari 1947 bepaalt dat het instituut tot aanmoediging van het wetenschappelijk onderzoek en nijverheid en landbouw vertegenwoordigd wordt in de statutaire beheersorganen van de Centra De Groote, namelijk in de algemene raad en het vast comité, die vergelijkbaar zijn met de algemene vergadering en de raad van bestuur van een vzw.

Dat instituut werd eind jaren '90 in de FOD Economie geïntegreerd. De vertegenwoordigers van het instituut werden vertegenwoordigers van de FOD Economie, meer bepaald ambtenaren van de algemene directie Kwaliteit en Veiligheid. Zij vertegenwoordigen, zonder extra vergoeding, de FOD en de zeven collectieve centra voor de sectoren textiel, keramiek en glas, cement, wegenbouw, technologische industrie, houtnijverheid en bouw. WTCB is de bouw. De Gewesten zijn ook vertegenwoordigd in de statutaire organen van de Centra De Groote.

De besluitwet van 1947 vermeldt geen specifieke controlefunctie van de overheden. Vertegenwoordigers van de FOD Economie waken erover dat de centra de taken uitvoeren inzake wetenschappelijke en technische steun aan de ondernemingen van een sector. Meer bepaald volgt de FOD de acties op inzake het sensibiliseren voor de normalisatie en de intellectuele eigendom.

Indien de betrokken ambtenaren oordelen dat de bepalingen van de besluitwet niet worden gerespecteerd, brengen zij verslag uit aan de minister. Ik kan u zeggen dat ik tot nu toe nog niet ben geïnformeerd over eventuele problemen op dat vlak.

De budgetten van de Centra De Groote worden goedgekeurd door de algemene raad en opgevolgd door het vast comité. De financiële middelen zijn afkomstig van de drie bronnen waarvan het aandeel sterk varieert van centrum tot centrum.

Ten eerste, de bijdragen van hun leden, gaande van 5 tot 80 % van de inkomsten naargelang de sector; ten tweede, de publieke toelagen van 5 tot 50 % en, ten derde, andere bronnen gaande van 15 tot 80 %, zoals de verkoop van diensten of royalty's op octrooien bijvoorbeeld.

De omvang van de reserves varieert sterk van centrum tot centrum en is vooral afhankelijk van het aandeel van de bijdragen van de sector in de begroting.

Gelet op het tijdsbestek heb ik nu geen gedetailleerde financiële analyse per centrum ter beschikking, maar meer informatie is te vinden in de jaarverslagen op de internetsites van deze centra. Indien u dat wenst, kan ik vragen aan de FOD Economie om meer details op te lijsten en na te gaan op welke manier ik u dit kan bezorgen.

De belegging van de reserves wordt bepaald door de algemene raad. De vertegenwoordigers van de FOD Economie dragen bij tot de beslissing, maar hebben geen bijkomende specifieke rol. Integendeel, volgens de principes van de besluitwet spelen de leden van de desbetreffende sector de doorslaggevende rol in het bepalen van de strategische oriëntatie van hun centrum. Met dien verstande dat deze centra vzw's zijn, is het wezenlijke doel niet winsten te verwezenlijken, maar wel de dienst waarvoor zij werden gecreëerd permanent aan de ondernemingen te verzekeren.

De reserves worden opgebouwd om onder meer het hoofd te kunnen bieden aan een economische crisis die een negatieve invloed kan hebben op de globale bijdragen van de bedrijven. Als het noodzakelijk is kan het vast comité onder toezicht van de algemene raad het gebruik van deze reserves toelaten om de goede werking van de centra te behouden, bijvoorbeeld door de reserves te gebruiken voor punctuele, onvermijdbare investeringen in specifieke onderzoeksapparatuur, die anders niet mogelijk zouden zijn.

08.03 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Mijnheer de minister, u hebt meteen ook op de tweede vraag over de

reserves geantwoord.

De collectieve centra werken dus met bedrijfsgeld. Zij mogen een soort heffing opleggen, die varieert van centrum tot centrum. Wie bepaalt die heffingen? Wat is de rol van de overheid om daarop toezicht te houden en te rapporteren? Voeren zij een bepaald beleid dat hen door de FOD Economie wordt opgedragen en in wiens naam zij spreken?

Ik denk dat er een grote nood aan transparantie in het geheel is.

U verwijst naar de balans en jaarrekeningen. In een eerdere vraag aan uw collega heb ik de balans en jaarrekeningen opgevraagd. Ik heb die niet gekregen. Men verwijst altijd naar de sites, maar doorgaans beperken de jaarverslagen zich tot statistieken en grafieken en kan men daar weinig concrete gegevens vinden.

Slechts bij een aantal centra krijg ik een afdoend antwoord. Dat is precies mijn vraag. Hoe gebeurt die controle? Is er verantwoording en rapportering aan u of de FOD Economie? Is er een idee over de omvang van de opgebouwde reserves, als men weet dat sommige centra tienduizenden leden tellen die allemaal een bijdrage betalen van minimum 200 of 300 euro tot vele duizenden euro's? Hoe wordt dat verantwoord? Hoe wordt dat besteed? Wat zijn die reserves?

Ik weet dat bepaalde centra daar zeer actief mee omgaan op een efficiënte manier. Andere centra hebben dan veeleer een sluimerende activiteit.

Quid met de beleggingen? Hoe evolueren deze, ook in het kader van de crisis en de storm die wij nu meemaken op de financiële markten?

08.04 Minister **Vincent Van Quickenborne**: Ik meen in mijn antwoord te hebben gezegd wat onze rol en onze taak is ten opzichte van die instellingen. Wij houden ons aan wat de wet vertelt. De huidige wet bepaalt dat wij de controle uitvoeren inzake de wetenschappelijke en technische steun aan de ondernemingen. Wij moeten toezien vanuit de FOD Economie of dit effectief gebeurt. Indien dit niet of onvoldoende zou gebeuren, moet er worden gerapporteerd. Daar is op dit ogenblik geen probleem. Er is ook een vertegenwoordiging van de Gewesten in die statutaire organen. Ook daar moet worden nagegaan of de bevoegdheid die men heeft, effectief wordt nageleefd.

Ten slotte kan ik u uit enige ervaring zeggen, wanneer het gaat over WTCB binnen de bouwsector, dat ik voortdurend vaststel dat zowel de Vlaamse Confederatie als de Confederatie Bouw en andere bouwfederaties regelmatig verwijzen naar de werking en het belang van de werking van de WTCB.

Als u eventueel bepaalde concrete problemen voor ogen hebt, wil ik daar graag een specifiek antwoord op geven, maar de bevoegdheid die ik heb met de FOD Economie beperkt zich tot wat in de besluitwet van 1947 is bepaald. Daar houden wij ons ook heel strikt aan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Aan de orde zijn normaal gezien de samengevoegde vragen nr. 7007 van mevrouw Jadin en nr. 7089 van de heer Peter Dedecker over de heffing van Sabam op internettoegangsdiensten. Mevrouw Jadin heeft gevraagd de vraag uit te stellen.

08.05 **Peter Dedecker** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, ik weet niet wanneer de minister de komende weken beschikbaar is. Indien het niet te lang duurt, vooraleer wij onze vraag kunnen stellen, wil ik mij graag bij het verzoek van mevrouw Jadin aansluiten.

De **voorzitter**: Volgende week hebben wij vergaderingen in verband met energie, die minstens twee à drie weken zullen duren. Het staat u natuurlijk vrij uw vraag te stellen. Desgevallend vervalt de vraag van mevrouw Jadin gewoon.

08.06 **Peter Dedecker** (N-VA): Wanneer mevrouw Jadin de vraag heeft uitgesteld, wil ik mij daarbij neerleggen. Hoewel de vragen niet meer actueel zijn, blijven ze relevant. Dat zal over twee weken nog het

geval zijn. Wij zullen dus de vraag van mevrouw Jadin ook behouden.

09 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de in Duitsland opgerichte 'grondstofalliantie'" (nr. 7046)

09 Question de M. Peter Logghe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "l'alliance mise sur pied en Allemagne pour garantir l'accès aux matières premières" (n° 7046)

09.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, ik heb u in onze commissie al een tweetal mondelinge vragen gesteld over een onderwerp dat voor onze economie erg belangrijk is, met name de bevoorradingszekerheid van grondstoffen tegen een betaalbare prijs.

U gaf in antwoord op mijn mondelinge vragen toe dat het een belangrijke, economische materie betrof, maar verder ging u niet. U was en bent natuurlijk nog altijd ontslagnemend. Ik begrijp dat.

Ondertussen verneem ik echter dat een aantal grote, Duitse bedrijven met de Duitse federale overheid een alliantie voor verzekerde grondstofaanvoer heeft opgericht. Samen willen zij de Duitse bevoorrading van grondstoffen in de toekomst veiligstellen. De Duitsers werken daartoe niet met de Europese Unie samen. Zij doen het dus zelf.

Ik verneem dat België op voornoemd vlak geen initiatieven zou ontwikkelen.

De betrokken Duitse bedrijven zijn niet de minste: BASF, Daimler, Evonik en ThyssenKrupp. Zij zijn geïnteresseerd in onder andere Mongolië, Angola, Nigeria of Kazachstan. Laatstgenoemd land is rijk aan zeldzame metalen, zoals mangaan, wolfram, molybdeen en koper.

Mijnheer de minister, hebt u kennisgenomen van voormeld initiatief van supergrote, Duitse bedrijven en de Duitse, federale regering? Hebt u ter zake een eerste reactie?

U hebt in het verleden erkend dat de bevoorradingszekerheid van grondstoffen voor bedrijven in België en vooral in Vlaanderen van fundamenteel en cruciaal belang is.

Waarom moet ik dan lezen dat België in het bewuste dossier geen initiatieven zal nemen?

De Gewesten hebben natuurlijk ook een economische bevoegdheid. Wordt ter zake dus overleg met de Vlaamse en Waalse gewestregeringen gepleegd? Wanneer en op welke basis zal de federale regering ter zake met een strakke tijdslijn een praktisch initiatief kunnen nemen? Wordt een en ander in het regeringsbeleid meegenomen?

Bent u bereid het punt prioritair op de agenda van de Europese Unie te laten plaatsen? Worden ter zake door België initiatieven ontwikkeld? Ik bedoel daarmee initiatieven op het bovenfederale niveau, dus op Europees niveau.

09.02 Minister Vincent Van Quickenborne: Mijnheer Logghe, de grondstoffenkwestie staat al drie jaar op de Europese agenda, met de afkondiging van het raw materials initiative.

De Europese Commissie maakte in 2011 een evaluatie en stelde een lijst met actiepunten op. Europese en nationale instanties evenals de privésector werken aan de evaluatie en de lijst mee.

Het raw materials initiative is een geïntegreerde strategie, die op drie pijlers steunt: ten eerste, de niet-discriminerende toegang tot grondstoffen; ten tweede, de duurzame aanvoer vanuit Europese bronnen; ten derde, de verhoging van productefficiëntie en recyclage.

Ze omvat een reeks acties gaande van economische en politieke diplomatie, over handelsbeleid en ontwikkeling van de Europese ontginningsactiviteit tot bilaterale en multilaterale betrekkingen, en het efficiënter gebruiken van hulpbronnen en recyclage.

In België vallen die materies onder de bevoegdheid van zowel de federale als de regionale overheden. Omdat het gaat over aspecten als handel en douane betekent het dat men samenwerkingsakkoorden moet sluiten. Douane is een federale materie, maar handel, industrie, innovatie, duurzame ontwikkeling,

ontwikkelingssamenwerking, milieu en mijnbouw zitten sterk verspreid over de verschillende beleidsniveaus.

Zoals u zelf hebt gezegd, kunnen wij in lopende zaken weinig initiatieven ter zake nemen.

Het Duitse voorzitterschap van de Raad had op Europees vlak de aanzet gegeven tot de initiatieven. In 2010 heeft Duitsland een grondstoffenstrategie uitgewerkt, die aansluit bij het raw materials initiative en een agentschap voor minerale grondstoffen opgericht. Er werden bilaterale partnerschappen gesloten met Mongolië en Kazachstan. De Duitse privésector onderzoekt de mogelijkheid om door middel van een alliantie gezamenlijk in te staan voor de bevoorrading van grondstoffen.

Ook onder het Belgische voorzitterschap was de grondstoffenkwestie een prioritair aandachtspunt.

Samen met andere bevoegde instanties volgt de FOD Economie binnen zijn bevoegdheden de diverse werkzaamheden in verband met de thematiek van zeer nabij. Wij nemen dat ook ernstig. Het gaat onder meer over de opvolging van de sectoren en het handelsbeleid.

Wij nemen deel aan de vergadering van de Raw Materials Supply Group van de Europese Commissie. In het kader van die groep vinden onder meer vergaderingen plaats van experts over kritische grondstoffen en het Europese beleid met betrekking tot de ontginningsindustrie. De coördinatie van het beleid gebeurt door de FOD Economie en de FOD Buitenlandse Zaken. De FOD Economie staat in voor de coördinatie van binnenlandse en technische materies, Buitenlandse Zaken voor de aspecten van externe betrekkingen.

Bij de FOD Economie gebeurt de coördinatie en standpuntbepaling via het mechanisme van de Interministeriële Economische Commissie. Dat is een formeel coördinatiemechanisme, waarbij ook de gewestelijke overheden zijn betrokken. Zo vond een interministeriële commissie plaats over de vragenlijst ter voorbereiding van de tweede mededeling van de Europese Commissie en werd eveneens de Belgische positie ten opzichte van de conclusies van de Raad over de mededeling bepaald.

De Europese Commissie zal het raw materials initiative in de bevoegde EU-Raadsformaties opvolgen. De FOD Economie zal de coördinatie met het oog op de Belgische standpunten en acties op zich nemen. Hierbij zal onder meer bijzondere aandacht worden besteed aan innovatie en het efficiënt gebruik van grondstoffen. Het zijn sectoren waarin ons land specifieke economische belangen heeft.

09.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, mijn repliek zal kort en bondig zijn. Bedankt voor uw antwoord. Ik zal het allemaal eens rustig nalezen, want het was toch een pak informatie.

U zegt dat we de bevoegdheid inzake bevoorradingsszekerheid van grondstoffen au sérieux nemen, en u kennende heb ik geen enkele reden om daaraan te twijfelen. Maar u zegt ook dat er op dat vlak geen overleg is tussen de federale regering en de Gewesten. Dat is al een paar jaar zo. Dat wordt natuurlijk problematisch. Er is geen vooruitgang door het gebrek aan overleg. Als er geen overleg komt, blijft de vooruitgang uit.

Wij blijven daar op onze honger zitten, en met ons een pak bedrijven die zich vragen stellen over de bevoorradingsszekerheid. We volgen dit verder op.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister van Klimaat en Energie over "de klachten van consumenten bij het wisselen van energieleverancier" (nr. 6193)
- mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de onregelmatigheden in de contracten en algemene voorwaarden van energieleveranciers" (nr. 6194)

10 Questions jointes de

- Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre du Climat et de l'Énergie sur "les plaintes des consommateurs lors du changement de fournisseur d'énergie" (n° 6193)
- Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur "les irrégularités décelées dans les contrats et conditions générales des fournisseurs d'énergie" (n° 6194)

10.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, wat betreft voor de klachten van de consumenten bij het wisselen van energieleverancier verwijs ik naar de studies van Test-Aankoop. Hieruit blijkt dat 23 % van de personen die wisselen van elektriciteitsleverancier en 29 % van de personen die een andere gasleverancier kozen, problemen hadden bij de omschakeling. Het gaat vooral over problemen bij de rekening, met de verbreking van het contract en foutieve overdracht van verbruiksgegevens.

In het activiteitenverslag 2010 van de ombudsman Energie lezen wij ook dat ondanks alle afspraken en engagementen om een switch vlot te laten verlopen, het aanrekenen van verbrekingsvergoedingen en het respecteren van de termijn problematisch blijft. Uit het verslag blijkt verder dat 70 % van de klachten die de ombudsman ontving, te maken hebben met de verandering van leverancier. De bepalingen over het veranderen van leverancier in het akkoord "De consument in de vrijgemaakte elektriciteits- en gasmarkt" lijken dus onvoldoende te worden nageleefd.

Bent u op de hoogte van de vele problemen die consumenten ondervinden bij een switch? Welke maatregelen stelt u voor om de switch sneller te laten verlopen?

Bent u ook op de hoogte van onrechtmatige bedingen in contracten van energieleveranciers? Ongeveer de helft blijkt niet te voldoen aan de wettelijke verplichting om het verzakingbeding bij een overeenkomst op afstand in het aanbod op te nemen. Veel leveranciers wijzigen tijdens de looptijd eenzijdig de prijzen of andere voorwaarden bij een overeenkomst van bepaalde duur, wat de wet inzake de marktpraktijken verbiedt.

Ook wettelijke bepalingen met betrekking tot de aansprakelijkheid worden slecht nageleefd.

Voorts laat slechts de helft van de leveranciers minstens 15 kalenderdagen tussen de eindafrekening en de uitvoering van een domiciliëringsopdracht.

Ten slotte, wat de schadebedingen betreft, blijkt dat 70 % van de energieleveranciers op de specifieke invorderingskosten een forfaitaire schadebeding toepast. Ook dat is in strijd met de wet op de marktpraktijken.

Bent u hiervan op de hoogte? Hoeveel klachten hebben uw diensten de voorbije jaren ontvangen? Hoeveel onderzoeken werden ingesteld door uw diensten en welke maatregelen zult u nemen?

10.02 Minister **Paul Magette**: Mevrouw Van der Auwera, indien de overeenkomst getiteld "de consument in een geliberaliseerde markt" een reeks van verbeteringen zoals de verkoopspijp of het beperken van opzeggingsvergoedingen, met zich heeft meegebracht, kunnen er nog steeds effectieve verbeteringen worden aangebracht op het vlak van de betrouwbaarheid van de procedures die het mogelijk maken voor een klant om van leverancier te wisselen.

Het valt onder de opdrachten van de federale ombudsman een verslag op te stellen over de problemen waarmee verbruikers worden geconfronteerd en advies te geven over hoe die op te lossen. Het jaarverslag van de federale ombudsman wordt bezorgd aan de overheid en de parlementaire vergadering en telde in 2010 274 klachten met betrekking tot het overschakelen naar een andere leverancier. Dat is 7 % van alle klachten.

In het raam van de lopende zaken werd een reeks voorstellen gedaan door parlementsleden om de rechten van de consument te versterken. Het voorstel van de beperking tot een enkele schadevergoeding in geval van een gezamenlijk contract voor gas en elektriciteit is in staat om de bepalingen van de overstap te verbeteren. Het voorstel voor het opstellen van een juridische overeenkomst met de leveranciers zou de situatie ook moeten verbeteren. Het aantal klachten in het algemeen die de algemene directie Controle en Bemiddeling de laatste jaren inzake energie heeft ontvangen, bedroeg in 2005 1 540, in 2006 2 763, in 2007 5 600, in 2010 1 068 en 2011 489.

Onze diensten ontvangen soms klachten over onrechtmatige bedingen, maar die klachten zijn weinig talrijk: 1 à 2 %. Ze zijn ook niet altijd gegrond.

Wat het aantal onderzoeken betreft, kan men zeggen dat er meerdere onderzoeken zijn gevoerd naar de praktijken van de leveranciers en dat de grote meerderheid van de klachten het voorwerp van een follow-up uitmaakt. In 2010 werden 11 processen-verbaal tegen leveranciers en consorten opgemaakt. In 2011 zijn er

tot op heden 5 processen-verbaal tegen leveranciers en consorten opgemaakt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11] Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister van Klimaat en Energie over "energie-efficiëntie en het nationaal hervormingsplan 2011" (nr. 6613)

11] Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'efficacité énergétique et le plan de réforme national 2011" (n° 6613)

11.01] Liesbeth Van der Auwera (CD&V): Mijnheer de minister, uit ramingen van de Europese Commissie zou blijken dat de doelstelling van de EU om tegen 2020 20 % primaire energie te besparen, niet zal gehaald worden. De Commissie heeft daarom een voorstel van richtlijn opgemaakt dat een aantal aspecten van haar energie-efficiëntieplan omzet in bindende maatregelen. In het voorstel van richtlijn worden onder meer de publieke overheden verplichtingen opgelegd met betrekking tot de aankoop van energie-efficiënte gebouwen, goederen en diensten en met betrekking tot de jaarlijkse uitvoering van renovatiewerken voor 3 % van het vloeroppervlak.

Welk standpunt zult u bij de besprekingen in de Raad verdedigen? Gaat de richtlijn niet te ver in het opleggen van verplichtingen aan de publieke overheden? Is het niet aan de nationale overheden om dergelijke maatregelen te nemen in plaats van aan de Europese?

Wat is de stand van zaken van de volgende drie maatregelen die in het nationaal hervormingsplan 2011 als prioritair voor de federale overheid werden aangekondigd, namelijk de normering van energieverbruikende producten en de energie-etikettering, de aanpassing van de belastingvermindering voor energiebesparende investeringen en de aanleg van fondsen van het type derde investeerder die bepaalde doelgroepen toelaat om energiebesparende investeringen uit te voeren?

De publicatie van het federaal actieplan energie-efficiëntie was gepland in juni 2011. Is dat inmiddels gebeurd? In het kader van de staatshervorming worden bepaalde fiscale maatregelen overgeheveld. Ik meen dat dat tegen 1 januari 2012 nog niet het geval zal zijn en dat de maatregelen een federale bevoegdheid blijven tot de uitvoering van de staatshervorming. Zal er in de programmawet nog iets veranderen voor volgend jaar?

11.02] Minister Paul Magnette: Mevrouw Van der Auwera, België heeft, zowel voor het onderdeel energie als op een horizontaal niveau in de conclusies van de Europese Raad van 4 februari het voorstel met 3 % renovatieverplichting voor de publieke gebouwen van de Commissie ondersteund, aangezien alle vier Belgische energieministers ervan overtuigd zijn dat de publieke sector met een aandeel van 12 % in het Europese gebouwenpatrimonium een beduidende voortrekkersrol en voorbeeldfunctie te vervullen heeft ten aanzien van de lidstaten.

België steunt de inwerkingtreding van dwingende maatregelen veeleer dan verplichte doelstellingen. Die weg combineert bij de uitvoering van de maatregelen flexibiliteit, doeltreffendheid en eerbied voor het subsidiariteitsbeginsel.

Wij dienen er overigens aan te herinneren dat het meerjarig investeringsplan in openbare gebouwen met het oog op de verbetering van hun energie-efficiëntie, dat door Fedesco in werking is gesteld, de doelstellingen van de ontwerp-richtlijn ruimschoots overtreft. Het meerjarenplan moet leiden tot een vermindering met 22 % van de CO₂ in alle federale gebouwen tegen 2014.

Alleen een ingewikkeld programma, gaande van normalisering over aanmoediging tot bewustwording, zal tot de verwachte doelstellingen inzake energie-efficiëntie leiden.

Overigens leggen wij tevens de nadruk op het feit dat maatregelen ter zake voornamelijk ressorteren onder de gewestoverheden, die overigens zopas nieuwe werkinstrumenten verwierven via het akkoord over de institutionele hervorming inzake onder andere de fiscaliteit die verband houdt met energiebesparing en het FRGE. Alleen de normering zal tot de bevoegdheden van het federale niveau blijven behoren.

Het federale actieplan voor energie-efficiënte werd op 5 juli 2011 doorgestuurd naar de Europese

Commissie en is digitaal ter beschikking op haar website en op de website van de FOD Economie. Het federale plan maakt samen met de drie gewestelijke actieplannen deel uit van de bijlage van het Belgisch energie-efficiëntieactieplan, dat een concluderende samenvatting is van de vier plannen.

11.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Van een aantal personen krijg ik vragen over de maatregelen inzake energiebesparende investeringen voor bepaalde doelgroepen. Het Fonds ter Reductie van de Globale Energiekost zou in het kader van de staatshervorming worden overgeheveld. Ik denk dat dat niet tegen 1 januari 2012 allemaal zal zijn verwezenlijkt.

Zullen de huidige gunstmaatregelen in verband met fiscale aftrek blijven gelden? Zal het federaal Parlement via een programmawet wijzigingen aanbrengen? Of zal de situatie blijven lopen tot de hele staatshervorming zal zijn verwezenlijkt?

11.04 Minister **Paul Magnette**: Wat het FRGE betreft, de federale bepalingen ter zake blijven gelden tot het moment dat het naar de Gewesten wordt overgeheveld.

Wat het behoud of de afschaffing van de belastingaftrek betreft, daarvoor is er een politiek akkoord nodig en daarover is er nog steeds discussie tussen de zes partijen. De Gewesten hebben de mogelijkheid iets te doen in 2013.

11.05 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Dus alles wat met belastingaftrek te maken heeft, komt op de helling te staan in 2012?

11.06 Minister **Paul Magnette**: Er is nog discussie.

11.07 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Mijnheer de minister, wij rekenen op u.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

12 **Vraag van mevrouw Liesbeth Van der Auwera aan de minister van Klimaat en Energie over "de aanpassing en het uitstel van het KB van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften" (nr. 6712)**

12 **Question de Mme Liesbeth Van der Auwera au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'adaptation et le report de l'arrêté royal du 9 mars 2003 relatif à la sécurité des ascenseurs" (n° 6712)**

12.01 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Volgens het KB van 9 maart 2003 betreffende de beveiliging van liften moeten enkele veiligheidsmaatregelen genomen worden tegen 2013. Alle liften moeten uitgerust worden met een elektrisch gordijn en er moet een vergrendeling van de voordeuren komen.

Naar aanleiding van een persbericht van u konden we vernemen dat de andere moderniseringswerken voor liften in woongebouwen uitgesteld zullen worden. Dat is een goede zaak, want de aanpassing aan de risicoanalyse blijkt een dure aangelegenheid, soms disproportioneel ten opzichte van de werkelijke risico's. Een aantal maatregelen wordt uitgesteld tot 2018, andere maatregelen tot 2023.

Kan de minister mij een overzicht bezorgen van de maatregelen die zullen uitgesteld worden tot 2018 en tot 2023?

Wanneer wordt het KB verwacht? Misschien is het al gepubliceerd, want mijn vraag dateert al van een tijdje geleden. Neen?

Is dit in overleg met de sector tot stand gekomen? Wie waren de betrokken partijen?

12.02 Minister **Paul Magnette**: Mevrouw Van der Auwera, rekening houdend met de talrijke getuigenissen die ik heb ontvangen, en die gewag maken van belangrijke moeilijkheden bij de toepassing van het besluit van maart 2003 over de veiligheid van liften, heb ik aan de minister van Werk een voorontwerp van koninklijk besluit voorgesteld, tot wijziging van het besluit in kwestie.

De wijzigingen die ik voorstel, zijn de volgende.

Ten eerste is er de verlenging van de termijnen voor de uitvoering van de maatregelen van het besluit met een periode van vijf jaar, behalve voor de installatie van een elektrisch veiligheidsgordijn en voor de positieve vergrendeling van de voordeuren. Deze laatste twee maatregelen moeten nog steeds worden genomen voor 1 januari 2013, zoals het huidige besluit bepaalt.

Ten tweede is er een bepaling dat de aanpassingen die aan de lift worden aangebracht, de toegankelijkheid ervan voor personen met een beperkte mobiliteit niet in het gedrang mogen brengen.

Indien mijn collega van Werk haar akkoord verleent aan de tekst, moet het voorontwerp nog het voorwerp uitmaken van adviezen van de Commissie voor de Veiligheid van de Consumenten en van de Raad van State. Ik kan in dit stadium de datum van de inwerkingtreding niet voorspellen. Wat de geraadpleegde organen betreft, zowel de vertegenwoordigers van de eigenaars als de vertegenwoordigers van de sector werden gehoord.

12.03 **Liesbeth Van der Auwera** (CD&V): Dank u wel, mijnheer de minister.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

13 **Vraag van de heer Willem-Frederik Schiltz aan de minister van Klimaat en Energie over "de prijspiek op de Belpex DAM op 28 maart 2011" (nr. 6386)**

13 **Question de M. Willem-Frederik Schiltz au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le pic de prix sur le Belpex DAM le 28 mars 2011" (n° 6386)**

13.01 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ziehier een ietwat technische vraag over de Belpex DAM, of de day-ahead market. De CREG, de Commissie voor de Regulering Elektriciteit en Gas, heeft een studie gepubliceerd over de prijspiek op de Belpex DAM, die plaatshad op 28 maart 2011, een zwarte dag in de elektriciteitstrading, toen het winteruur is omgezet naar het zomeruur. Sinds 10 november van vorig jaar is de Belgische elektriciteitsbeurs gekoppeld aan de Franse, Duitse en Nederlandse elektriciteitsbeurs, onder andere om de prijsvolatiliteit in te perken.

Het prijskoppelingsmechanisme wordt in principe om 12.00 uur 's middags de dag vóór de levering, uitgevoerd. Dit maakt dat voor de maandag 28 maart 2011, het prijskoppelingsmechanisme op zondag 27 maart 2011 werd uitgevoerd. Bij de overschakeling naar het zomeruur in de nacht van zaterdag naar zondag 27 maart werd ten gevolge van een bug in de datumberekening, het uur 02.00 en 03.00 overgeslagen. Dit heeft geleid tot een tijdelijke ontkoppeling van onze elektriciteitsbeurs met de elektriciteitsbeurzen in de buurlanden. Het gevolg hiervan was dat de boodschap verstuurd werd naar de marktpartijen, de interconnectiecapaciteit via de CASC schaduwveiling nadrukkelijk toegewezen werd en de orderboeken opnieuw geopend werden.

Aangezien er geen *request for quotes* was, zoals gebruikelijk is bij de veiling, kwam er bijgevolg ook geen prijsinformatie. Tussen 14.06 uur en 14.20 uur werd het Belpex orderboek opnieuw geopend. Hierdoor hadden de marktdeelnemers slechts vijftien minuten tijd om hun biedingen te reviseren op basis van de CASC schaduwveiling en de inlichting dat de elektriciteitsbeurzen zouden ontkoppeld worden. De procedure voor dit soort van gebeurtenissen werd vastgelegd door de stakeholders en opgevolgd door de marktoperatoren.

De op zichzelf staande clearing van de Belpex DAM, dus losgekoppeld van de buurlanden, had een gemiddelde prijs van 206,1 euro per megawattuur voor het voorzien van een basislast op 28 maart, met een prijspiek voor de levering van het achtste uur van 2 999 euro per megawattuur. De gemiddelde uurprijs op de Belpex, die dag, bedroeg echter slechts 53,1 euro per megawattuur.

Er zou zich normaal helemaal geen prijspiek hebben moeten voordoen, aangezien uit dezelfde studie van de CREG is gebleken dat er voldoende capaciteit fysiek ter beschikking was, en het dus louter ging om een verstoring door de prijszetting en de virtuele inschatting van de beschikbare capaciteit. Zo was er op het achtste uur meer dan 14 000 megawatt productiecapaciteit ter beschikking, waarvan 3 700 megawatt niet

gebruikt werd. Er was dus voldoende capaciteit, en toch gedroeg de beurs zich op dat ogenblik alsof er een nijpend capaciteitstekort was op het achtste uur.

Intussen heeft de Belpex DAM reeds een aantal nieuwe maatregelen geïmplementeerd om de *request for quotes*-procedure in te vullen, zodat dit soort problemen zou kunnen worden vermeden. Indien de markten nu ontkoppeld worden, zijn de regels binnen gekoppelde prijszones op elkaar afgestemd en ook van toepassing op de Belpex DAM. Ik veronderstel dat er los van de rechtstreekse koppeling ook een omwegkoppeling wordt gemaakt en de vergelijking met die prijzen dan wordt teruggestuurd naar de Belpex.

Er is echter ook nog nood, stelt de CREG, aan slimme biedingen. Daarbij gaat het dan over de day-aheadtoewijzingen van schaarse middelen, om die efficiënter te laten verlopen, zelfs wanneer de prijsvoorspelling van de marktdeelnemers, om welke reden ook, bijvoorbeeld een loskoppeling, foutief zou zijn.

Ik fiets even wat sneller door mijn vraag. De CREG suggereert om de *block offers* toe te staan, om een tweede aanbieding te doen. Wanneer de eerste return via de schaduwveilingen van de prijszetting is, kunnen zij daar nog een aangepast aanbod doen. Op die manier kunnen zij bij een prijspiek de capaciteit die zij nog ter beschikking hebben en niet geveild hebben, op dat piekmoment zetten, waardoor de piek dan terug naar beneden duikt.

Mijnheer de minister, bent u zich ervan bewust dat de perfecte prijsvoorspellingen op de energiemarkt altijd mogelijk zijn?

Welke lessen zijn er getrokken uit de gebeurtenissen van 28 maart? Meer concreet, hebt u kennis van het incident? Hebt u overleg gepleegd met de regulator en met de beursautoriteiten om dit probleem op te lossen?

Hoe staat u tegenover het idee dat onder andere de CREG naar voor schuift, om verschillende types van slimme biedingen te lanceren en waarbij die biedingen afgestemd kunnen zijn op de pompcentrales en centrales die een kostprijs hebben voor het opstarten en stilleggen? Dat is wat ik daarnet zei over die blokaanbiedingen waarbij pas een capaciteit kan worden aangeboden wanneer men zeker is dat de prijs boven een bepaald kostenniveau zit. Anders wordt die capaciteit hoegenaamd niet opgestart en kan dus congestie in het aanbod plaatsvinden.

Welke maatregelen zullen worden genomen om de producenten verder te motiveren om al hun beschikbare capaciteit aan te bieden op de day-aheadbeurs, ook al is de kans klein dat deze effectief wordt verkocht, alweer om te vermijden dat er een schaarste aan de aanbodzijde zou ontstaan, waardoor zich dergelijke enorme prijspieken kunnen voordoen?

13.02 Minister **Paul Magnette**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Schiltz, ik heb de studie van de CREG uiteraard ontvangen en gelezen.

Wat is er in feite gebeurd op 28 maart 2011? U hebt dat al correct beschreven. Volgens de analyse van de CREG heeft de Belgische elektriciteitsbeurs, die gekoppeld is aan de Nederlandse, de Franse en de Duitse, een bug ondergaan tijdens de overgang van het winteruur naar het zomertijd, wat een ontkoppeling van de elektriciteitsbeurs met zich heeft meegebracht. Aldus werd op 28 maart 2011 de Belpex DAM op geïsoleerde wijze uitgebaat, wat aanleiding heeft gegeven tot een prijspiek van bijna 3 000 euro per megawattuur tijdens het achtste uur van 28 maart 2011. Gedurende de rest van de dag waren de prijzen eveneens hoger dan normaal. Kortom, er is een paniekbeweging geweest, en als gevolg daarvan een prijspiek.

Welke besluiten trekt de CREG daaruit? Indien de marktkoppeling normaal had gewerkt, dan hadden de prijzen waarschijnlijk helemaal geen piek gekend. Het informaticaprobleem in het koppelingsalgoritme is de oorzaak van de ontkoppeling en vervolgens van de prijspiek. Het systeem werd dus niet aan stress onderworpen. Met andere woorden, de prijs van 28 maart weerspiegelde niet het werkelijk evenwicht tussen beschikbaar productievermogen en vraag.

Sindsdien heeft Belpex nieuwe regels ingevoerd die van toepassing zijn voor het gebruik van *requests for quotes*. Die regels worden op dit ogenblik met de gekoppelde tariefzones geharmoniseerd.

Voor de CREG vormt een belangrijke les van de gebeurtenis van 28 maart dat de day-

aheadelektriciteitsbeurzen nood hebben aan slimme offertes om de meest doeltreffende mogelijke toewijzing *day-ahead* mogelijk te maken van de zeldzame middelen, zelfs indien de prijsvooruitzichten van de deelnemers aan de markt in gebreke zijn gebleven.

Naast de implementatie van slimme offertes, verdedigt de CREG een grotere doorzichtigheid op de productiemarkt. De marktspelers beschikken alleen over gecumuleerde informatie, die dus ontoereikend is aangaande het ongebruikt productievermogen dat de TNB publiceert. Elia zou de informatie over de ex-ante onbeschikbaarheid van productie-eenheden met een vermogen dat hoger ligt dan 100 megawatt moeten publiceren. Die publicatie zou dienen te geschieden op de internetsite van Elia.

Wat de CREG oppert, lijkt op het eerste gezicht nuttig, maar zal het voorwerp dienen uit te maken van een diepgaande analyse door de diensten van mijn administratie, na raadpleging van de betrokken TNB, van Elia dus. Ik zal niet nalaten om u op de hoogte te brengen van het gevolg dat aan die voorstellen wordt verleend.

13.03 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Dank u wel, mijnheer de minister.

Ik ben blij dat u de informatie zeer goed tot u heeft laten doordringen en dat u ook de resultaten van de CREG grotendeels volgt. Ik denk dat onze regulator hierover een goed rapport heeft geschreven. Het kadert ook in het debat dat we vanmorgen hebben gevoerd, namelijk over de meldingsplicht bij het verlengd of stilliggen van capaciteit of langer dan normale gebruiksperiodes. Ik denk inderdaad dat het stimuleren van transparantie over de al dan niet beschikbaarheid van capaciteit van cruciaal belang is, net om samen met een degelijk interconnectienet toe te staan dat DAM op andere beurzen gekocht kan worden en dergelijke meer, met andere woorden om de vraag maximaal bij het aanbod te brengen.

Ik neem aan dat het nog vroeg is om deze verzuchtingen van u in het amendement toe te voegen aan het omzettingspakket. Ik veronderstel dat uzelf – vanuit welke hoedanigheid dan ook, vanuit uw administratie of vanuit een volgend kabinet – ofwel wij vanuit het Parlement, initiatief nemen om dit euvel te verhelpen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

14 Vraag van de heer Kristof Calvo aan de minister van Klimaat en Energie over "de prospectieve studie elektriciteit" (nr. 6413)

14 Question de M. Kristof Calvo au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'étude prospective électricité" (n° 6413)

14.01 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een vraag die raakt aan de discussie die wij vanochtend hebben gevoerd.

Ik heb begrepen dat de Algemene Directie Energie nu, en wellicht ook binnenkort, bevoegd voor het opstellen van prospectieve studie elektriciteit, gestart zou zijn met de voorbereiding van een nieuwe versie prospectieve studie.

Zij zou daarvoor de nodige voorbereidingen aan het treffen zijn en de nodige spelers rond de tafel aan het brengen zijn, zoals dat hoort voor de prospectieve studie, om de toekomstige bevoorradingszekerheid in kaart te brengen.

Daarnaast hebben wij enige tijd geleden van u mogen vernemen dat u voorstander was van een GEMIX bis-studie.

Dat doet bij mij een aantal vragen rijzen. Een parlements lid probeert al die rapporten te lezen en zal wel eens, zoals ik, geneigd zijn vragen te stellen over dergelijke studies en de relevantie van de vele studies naast elkaar.

Ten eerste, ook aansluitend bij het debat van deze ochtend, over welke periode gaat de update van de prospectieve studie waaraan de administratie werkt? Welke mensen en actoren zullen daarbij betrokken worden? Heel belangrijk, wat is het basisscenario voor de prospectieve studie?

Ten tweede, een belangrijke variabele naast de andere is het consumptieniveau. De laatste CREG-studie

rond bevoorradingszekerheid hanteerde het Elia hoog profiel, wat een vrij sterke stijging van de consumptie was. Dat heeft natuurlijk impact op de resultaten.

Met welke basisscenario gaat de administratie aan de slag? Welk scenario hanteert men rond de nucleaire uitstap? Ik vermoed het wettelijk voorziene scenario, maar stel de vraag toch voor alle duidelijkheid.

Ten derde, welke andere scenario's worden onderzocht?

Ten vierde, zal de FOD Economie de regionale regulatoren betrekken bij de studie voor de prognose inzake hernieuwbare energie? Wij weten uit de laatste studie van de CREG dat dit een probleem is geweest omdat men daar niet met de meest actuele gegevens aan de slag is gegaan, wat toch voor enige ergernis heeft gezorgd bij de regionale regulatoren.

Ten slotte, aangaande uw plannen voor een nieuwe GEMIX-studie, wie hebt u uiteindelijk gevraagd om daaraan te participeren? Hebben die actoren positief of negatief geantwoord op uw vraag om daaraan te participeren?

Heeft de regulator gezegd te willen meewerken aan GEMIX bis? Vorige keer hebt u dat immers goed aangepakt. Of heeft men nu een andere brief gestuurd?

Nemen de Nationale Bank en andere actoren deel aan die studiegroep voor een eventuele tweede GEMIX bis-studie of komt die er voorlopig niet?

14.02 Minister **Paul Magonette**: Mijnheer Calvo, de volgende prospectieve studie elektriciteit bestrijkt de periode tot 2025. De werkzaamheden worden voorbereid door de administratie Energie, in samenwerking met het federale Planbureau. Momenteel worden de Nationale Bank van België en de beheerder van het transmissienet voor elektriciteit geraadpleegd. Binnenkort worden de ontwerpen van scenario aan de gewestelijke overheden voorgelegd. Het wetenschappelijk comité van het Energieobservatorium dat momenteel wordt opgericht, zal eveneens worden geraadpleegd. Bovendien vindt eind oktober, bij de algemene raad van de CREG, een vergadering plaats waar een gedachtewisseling zal plaatsvinden teneinde onze samenwerking te bevorderen.

Omdat de werkzaamheden pas zijn opgestart, is er nog geen beslissing genomen omtrent de scenario's waarvoor een simulatie zal plaatsvinden. De Gewesten zullen worden geraadpleegd in het raam van het ENOVER-overlegakkoord en zij zullen de mogelijkheid hebben te overleggen met hun respectieve regulator. De GEMIX-groep wordt, zoals in 2008, geleid door de Nationale Bank van België. De andere actoren zijn de Belgische experts van de vorige GEMIX-groep, behalve de CREG die mij een brief heeft gestuurd om zijn uitnodiging van deelname te weigeren. Zij hebben een studie over de productiecapaciteit in juni gepubliceerd en vinden het niet nuttig om deze problematiek meer te bestuderen. Wij verwachten de resultaten van de GEMIX begin november van dit jaar.

14.03 **Kristof Calvo** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb drie opmerkingen.

Ik denk dat de procedure die u schetst, met een passage via de algemene raad, een goede procedure is die ervoor zorgt dat alle representatieve stakeholders van de elektriciteitsmarkt zullen worden geraadpleegd. Ik verwijs naar de discussie van deze ochtend.

Wat de basisscenario's betreft, zal ik dit van nabij opvolgen. Ik had begrepen dat er een aantal scenario's waren geformuleerd. Ik hoop dat een voluntaristisch scenario inzake energiebesparing en hernieuwbare energie daarin een plaats zal krijgen zodat wij de kosten-batenanalyse kunnen maken en de politieke keuzes ter zake in alle duidelijkheid en volledigheid kunnen worden genomen.

De GEMIX-groep. Ik stel vast dat u toch met dat plan aan de slag gaat. U hanteert niet meteen een concrete timing voor een nieuwe GEMIX-studie. Dit is misschien stof voor een volgende parlementaire vraag. Ik vind dat jammer. Ik heb het deze ochtend en in mijn vraagstelling gehad over de inflatie aan studies. Er wordt een nieuwe prospectieve studie voorbereid. U vraagt bijkomend nog een GEMIX-studie. U weet dat onze regulator ook met studies bezig is geweest en wellicht ook bezig zal zijn. Ik denk dat die verschillende studies naast elkaar niet goed zijn. Iedereen moet die lezen. Iedereen heeft er zijn lezing van en dat is niet goed.

Als ik de voorgeschiedenis van het concept GEMIX en de GEMIX-groep begrijp ik ook de politieke gevolgtrekking die eruit is voortgekomen. Dit was overigens een belangrijk argument voor de CREG om niet deel te nemen. Ik begrijp de niet-deelname van de CREG. Ik vind het niet verstandig, mijnheer de minister, dat er nog bijkomende studies worden gehanteerd en dat u die studiegroep opnieuw laat bestuderen en scenario's ensceneren om dan eventueel een al dan niet gelijkaardige beslissing te suggereren. Ik denk dat dit bijzonder jammer is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Vraag van de heer Kristof Calvo aan de minister van Klimaat en Energie over "de CANVEK" (nr. 6417)

15 Question de M. Kristof Calvo au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la CANPAN" (n° 6417)

15.01 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik stel op geregelde tijdstippen vragen over de Commissie voor Advies voor de Niet-Verspreiding van Kernwapens, CANVEK, wettelijk omschreven in de wet van 9 februari 1981.

Wij hebben daaraan in de subcommissie voor Nucleaire Veiligheid ook wat hoorzittingen gewijd. Voorlopig heeft dat nog niet heel veel concrete beleidsvisies opgeleverd. Nochtans loopt er ter zake toch een en ander mis. Een deel van die problemen is te wijten aan het institutionele conflict, het wantrouwen, het onbegrip tussen enerzijds het federale niveau, de CANVEK en u als bevoegde minister, en anderzijds de regionale autoriteiten. Zo heeft de Vlaamse regering in oktober 2010 een procedure bij het Grondwettelijk Hof ingeleid en heeft het Waalse Gewest in een aantal dossiers, die wij uitgebreid hebben kunnen bespreken, duidelijk steken laten vallen. U hebt toen heel erg veel moeite gedaan om mist te spuiten, maar wij zijn het daarover ondertussen allemaal eens. Er is daar een probleem en er wordt een communautair oorlogje uitgevochten.

*Voorzitter: Peter Logghe.
Président: Peter Logghe.*

Ik heb mijn vraag ingediend voor de beslissing van het Grondwettelijk Hof. Ik heb ondertussen mogen vernemen dat het Grondwettelijk Hof het beroep van de minister-president van de Vlaamse regering, Kris Peeters, tegen de federale wetgeving inzake non-proliferatie niet aangehouden heeft. Dat is een goede zaak. Het ging uiteindelijk om de omzetting van internationale afspraken. Het beroep op zichzelf was reeds onbegrijpelijk, dus de beslissing van het Grondwettelijk Hof is logisch en correct. Dat wilde ik toch even kwijt.

Ik wil u daarmee formeel feliciteren, mijnheer de minister. Ik hoop dat u van de duidelijke uitspraak gebruik zult maken om, zolang u daar nog zit, de CANVEK te ondersteunen en te omkaderen zoals het moet.

Hebt u rond of na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof nog contact gehad met de Vlaamse regering? Het is niet omdat de juridische procedure is afgelopen dat in de praktijk en in de dagelijkse werking van de CANVEK de dingen beter zullen worden. Hebt u daar geen of wel contact gehad met de minister-president van Vlaanderen, zodat de samenwerking toch een stuk vlotter zou verlopen?

Kunt u een overzicht geven van de afgeleverde en geweigerde machtigingen het afgelopen jaar?

Ik kijk in elk geval uit naar het samenwerkingsakkoord, een samenwerkingsakkoord dat wij, groenen, op tafel hebben gelegd toen wij nog rond de tafel zaten.

15.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer Calvo, de zitting van het Grondwettelijk Hof over het beroep van de Vlaamse regering vond plaats op 20 september 2011. Het pleidooi ten gunste van de federale regering legt de nadruk op het concept van de nucleairebrandstofcyclus, die federaal is, en de daaraan verbonden nucleaire non-proliferatieverplichtingen. Het Grondwettelijk Hof heeft mij gelijk gegeven. Er zijn tot nu toe geen contacten geweest met de Vlaamse regering.

De volgende machtigingen werden toegekend in de periode van september 2010 tot september 2011. Ten eerste was er een machtiging voor de overdracht van technologie met betrekking tot kernreactoren naar Zuid-Afrika. Ten tweede was er een machtiging voor de uitvoer van een isostatistische pers naar Bahrein. Ten

derde was er een machtiging voor de uitvoer van een hogedrukvat bestemd voor een isostatische pers in de Russische Federatie. Ten vierde was er een machtiging voor de uitvoer van een isostatische pers naar Thailand. Ten vijfde was er een machtiging voor de uitvoer van lithium verrijkt in isotoop 6 naar de Verenigde Staten.

Er werd in dezelfde periode één machtiging geweigerd, namelijk een weigering van machtiging voor de uitvoer van isostatische persen naar India.

15.03 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Structureel moet worden uitgekeken naar het samenwerkingsakkoord waarover ik het daarnet al had. Ik hoop dat de volgende minister van Energie veeleer de bril van non-proliferatie zal opzetten dan die van business en geldgewin, een bril die de Vlaamse regering en de bevoegde Waalse minister tot voor kort wel hanteerden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

16 Vraag van de heer Kristof Calvo aan de minister van Klimaat en Energie over "het aansprakelijkheidsbedrag voor het SCK en de nucleaire transporten" (nr. 6745)

16 Question de M. Kristof Calvo au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le montant de la responsabilité civile du CEN et des transports nucléaires" (n° 6745)

16.01 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vlak voor het reces werd een wetsvoorstel goedgekeurd over de aansprakelijkheidsbedragen voor nucleaire aangelegenheden. Daaropvolgend heeft de Ministerraad van 14 oktober het aansprakelijkheidsbedrag voor het Studiecentrum voor Kernenergie aangepast. Het gebruikelijke bedrag bepaald in de wetgeving is nu 1,2 miljard, wat een stevige vooruitgang is in vergelijking met voordien.

De Ministerraad heeft in oktober beslist dat bedrag via een koninklijk besluit te verlagen tot 297 miljoen euro, omdat het SCK zich natuurlijk in een andere situatie bevindt dan een kerncentrale. Een gelijksoortige beslissing werd genomen voor de exploitanten en de vervoerders van nucleaire stoffen. Ik begrijp wel dat het SCK een andere activiteit heeft en een ander risicoprofiel heeft dan een kerncentrale.

Ten eerste, in welke mate is de verlaging van het bedrag van 1,2 miljard euro naar 297 miljoen euro voor het SCK geobjectiveerd? In hoeverre is er een actuele objectivering van dat bedrag? Welke criteria werden gehanteerd?

Ten tweede, zou het SCK in geval van nucleair incident in staat zijn een dergelijk bedrag op te hoesten? Op welke manier is het studiecentrum daarvoor verzekerd? Is die 297 miljoen euro de maximaal verzekerbare capaciteit voor het studiecentrum? De 1,2 miljard die werd geïntroduceerd voor de kerncentrale, is geïntroduceerd net omdat dat de maximaal verzekerbare capaciteit is. Is voor het studiecentrum dezelfde redenering gevolgd of spelen daarin andere criteria?

Ten derde, onder impuls van het Parlement werd beslist voor het studiecentrum en voor andere nucleaire site ook een stresstest te organiseren. Zou het niet interessant zijn geweest de verlaging van het aansprakelijkheidsbedrag af te wachten tot de bekendmaking van de resultaten van de stresstest voor die site? Dan hebben wij immers een objectivering van het risicoprofiel van het studiecentrum.

Ten vierde, zal voor het IRE een gelijkaardig plafond worden geïntroduceerd? Zijn er nog andere sites die in aanmerking komen voor de beperking van het aansprakelijkheidsbedrag? Normaal gezien, als men een beslissing neemt voor het SCK, neemt de regering ook een beslissing voor het IRE. U zult dus niet verrast zijn dat die vraag vandaag ook wordt gesteld.

16.02 Minister Paul Magette: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Calvo, het SCK zal inderdaad weldra erkend worden als een kerninstallatie met beperkt risico. Die erkenning zal geenszins leiden tot een lagere schadeloosstelling van eventuele slachtoffers want het gedekte bedrag blijft onveranderd, terwijl dat van de nucleaire vermogenscentrale op 1 januari 2012 verviervoudigd wordt.

Hetzelfde mechanisme zal door vervoerders van nucleaire stoffen worden toegepast. Vermeldenswaardig is dat het verzegelde bedrag in beide gevallen reeds het viervoudige is van de bedragen die voorzien zijn in de protocollen tot wijziging van de Conventie van Parijs en van de aanvullende Conventie van Brussel, die zelfs nog niet van kracht zijn.

Met betrekking tot het SCK werd een gedetailleerde risicostudie uitgevoerd. Inzake de vervoerders werd het advies van specialisten ingewonnen. Hierbij kan men opmerken dat België zich reeds onderscheidt door veel hogere te dekken bedragen dan de bedragen die vereist waren in alle buurlanden.

Net zoals alle exploitanten van kerninstallaties moet het SCK een verzekering onderschrijven of een financiële garantie voorleggen ten belope van het bedrag, bepaald door of krachtens de wet van juli 1985 op de burgerlijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie. Mijn administratie gaat elk jaar na of die verplichting wordt nageleefd op basis van de behoorlijk gesloten polissen of garanties. Het zou voor het SCK waarschijnlijk mogelijk zijn geweest een hogere dekking te bekomen, maar dat zou ten minste economisch gerechtvaardigd moeten zijn in vergelijking tot het gecreëerde risico.

De volgende regering zal de te verzekeren bedragen naar alle waarschijnlijkheid opnieuw evalueren in het raam van ofwel de stresstest, ofwel de bekrachtiging van de protocollen tot wijziging van de Conventie van Parijs en de aanvullende Conventie van Brussel, over de burgerlijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie.

Omdat de inwerkingtreding op 1 januari 2012 van het wetsvoorstel bedoeld was als overgangsmaatregel na de bekrachtiging van de genoemde conventies waarbij het bedrag van de burgerlijke aansprakelijkheid van de exploitanten van kerninstallaties bepaald werd op 1,2 miljard euro, zou deze wet geleid hebben tot een nog grotere wanverhouding tussen de risico's van de nucleaire vermogencentrales, enerzijds, en het SCK, anderzijds.

Volgende installaties worden momenteel reeds beschouwd als kerninstallaties met een beperkt risico: Belgoprocess te Dessel, IRMM te Geel, de Universiteit van Gent en het IRE te Fleurus. Op dit ogenblik hebben noch mijn collega, de minister van Financiën, noch ikzelf andere verzoeken ontvangen tot erkenning van een kerninstallatie met beperkt risico, behalve van het SCK.

16.03 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Mijnheer de minister, ik heb nog twee vragen.

Dat betekent dus dat het aansprakelijkheidsbedrag voor het IRE zonder een expliciet verzoek vandaag nog op 1,2 miljard euro staat, omdat er nog geen koninklijk besluit gemaakt is. De wetswijziging is er geweest en het aansprakelijkheidsbedrag werd op 1,2 miljard euro bepaald.

In de wet staat dat het met een koninklijk besluit verlaagd wordt. Dat hebt u gedaan voor het SCK. U argumenteert waarom, maar u hebt nog geen verzoek gekregen voor het IRE. Dat wil dus zeggen dat het bedrag daar nog ligt op wat wettelijk bepaald is?

16.04 Minister Paul Magnette: (...) worden alle besluiten als (...) met beperkt risico op basis van een koninklijk besluit van januari 2001.

16.05 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Dat was voor het SCK ook het geval, voor de wetswijziging. Men heeft daar een verzoek gericht, omdat de wet gewijzigd is. Misschien moet u eens bekijken wat dat betekent voor het IRE. Zonder de polemiek te willen opzoeken, maar ik vermoed dat u minstens even gevoelig bent voor de financiële zekerheid voor het IRE als voor...

16.06 Minister Paul Magnette: En ook voor de universiteit van Gent.

16.07 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Daar komt uw academisch profiel weer op de proppen.

Ik kom tot mijn tweede vraag. Zou het mogelijk zijn om over de gedetailleerde risicoanalyse te kunnen beschikken?

16.08 Minister Paul Magnette: (...)

16.09 Kristof Calvo (Ecolo-Groen!): Dat is fantastisch. Dat is bijkomende vakantielectuur.

Ik begrijp goed dat u zegt dat het nog kan evolueren. Die openheid is een goede zaak. Wij moeten dat ook bekijken in het licht van de stresstest. Wij moeten daarin ook meenemen dat er wellicht grote dingen staan te gebeuren in het SCK rond MYRRHA. MYRRHA zal ook een impact hebben op het risicoprofiel van die site. Ook dat moet worden meegenomen in het bepalen van de definitieve aansprakelijkheidsbedragen.

Voorzitter: Willem-Frederik Schiltz.

Président: Willem-Frederik Schiltz.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

17 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Klimaat en Energie over "het toekennen van hypothecaire kredieten" (nr. 6732)

17 Question de M. Peter Logghe au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'octroi de crédits hypothécaires" (n° 6732)

17.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn vraag proberen zo bondig mogelijk te maken, mijnheer de minister, zodat we in een aardig tempo naar het einde van de vergadering kunnen.

De meeste financiële tussenpersonen kennen nog altijd te gemakkelijk hypothecair krediet toe, en stellen blijkbaar niet altijd de juiste vragen betreffende beroepsinkomen van de aanvragers, de kredietwaardigheid en de reeds bestaande financiële lasten van het gezin. Gevolg is, aldus een onderzoek van TestAankoop, dat wellicht kredieten worden afgesloten die boven de draagkracht gaan van de aanvragers. Het gevolg daarvan kent u natuurlijk, dat op lange termijn kredieten niet meer kunnen worden terugbetaald, niet meer worden terugbetaald. De lijst met achterstallige kredieten worden, met andere woorden, steeds langer. Terwijl een correcte informatiegaring in het begin een en ander had kunnen vermijden.

Mijn vragen zijn kort. In het recente verleden werden in deze commissie al een aantal wetsvoorstellen en -ontwerpen besproken en goedgekeurd, die tot doel hadden de kredietverlening aan meer regels en aan correctere regels te onderwerpen. De vraag die ik mij bij dit alles stel, is de volgende. Moet het opnemen van krediet op een andere manier gebeuren? Moet men de kredietverlener, de financiële tussenpersoon, misschien verplichten om met een informatiefiche te werken, op straffe van nietigheid van het afgesloten krediet?

Ten tweede, wat mij vooral zorgen baart, is de vaststelling dat heel wat financiële tussenpersonen blijkbaar niet eens meer vragen naar het maandelijks inkomen van de aanvragers en naar de reeds bestaande financiële lasten. Er bestond lang geleden, toen de dieren nog spraken, toch een gulden regel dat men niet meer leninglast op zich mocht nemen dan een derde van het maandelijks inkomen? Dit wordt blijkbaar niet meer gehanteerd. Hoe zit het met de databank van alle geregistreerde leningen?

Ten derde, welke maatregelen zal en kan u nemen, als ontslagnemend minister, om in deze maatschappelijk belangrijke sector op te treden om bepaalde ontsporingen toch minstens proberen aan te pakken?

17.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Logghe, in de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet is er inderdaad niets voorzien met betrekking tot de verantwoorde kredietverstrekking in hoofde van de kredietgever of de verantwoorde kredietbemiddeling in hoofde van de kredietbemiddelaar en moet men zich beroepen op het gemeen recht.

Er is overigens door de wet van 10 augustus 2001 voor deze hypothecaire kredieten een verplichte raadpleging voorzien van de Centrale voor kredieten aan particulieren.

In de wet van juni 1991 op het consumentenkrediet werd wat verantwoorde kredietverstrekking betreft, geopteerd voor het opnemen van bijzondere verplichtingen in hoofde van de kredietgever en van de kredietbemiddelaar, alsook van burgerrechtelijke, strafrechtelijke en administratieve sancties.

Er valt te pleiten voor het voorzien van een soortgelijk regime in de wet op het hypothecair krediet, waardoor

het in beginsel gemakkelijker zal zijn om de aansprakelijkheid van de professioneel in te roepen en hem in geval van onverantwoorde kredietverstrekking te bestraffen.

Op Europees vlak gaat men in ieder geval in dezelfde richting. Zo heeft de Europese Commissie op 31 maart 2011 een voorstel van richtlijn inzake woningkredietovereenkomsten neergelegd, dat een aantal bepalingen voorstelt inzake de verplichting de kredietwaardigheid van de consument te beoordelen, de gedragsregels bij het verstrekken van krediet aan consumenten, de minimale bekwaamheidsvereisten, het statuut, de vergunning en het toezichtkader voor de kredietbemiddelaar en een aantal informatievoorschriften voor kredietbemiddelaars.

De onderhandelingen over dit voorstel binnen het Europees Parlement en de Europese Raad bevinden zich in een vergevorderd stadium. De minister van Ondernemen, de minister van Financiën en ikzelf volgen deze werkzaamheden van nabij op.

Het is echter nog te voorbarig om te voorzien of en wanneer men tot een akkoord zal komen en wat de exacte inhoud van de nieuwe Europese bepalingen zal zijn.

Eens een basisakkoord tot stand is gekomen, zal de huidige Belgische regelgeving volledig worden herzien, zowel met betrekking tot de aangekondigde Europese regelgeving als met betrekking tot de samenhang met de wet consumentenkrediet.

De FOD Economie is reeds begonnen met de voorbereidende werkzaamheden ter zake.

17.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Mijn eerste bedoeling is in elk geval om achterstallen en wanbetalingen op het vlak van hypothecaire kredieten zoveel mogelijk tegen te houden, te vermijden, in te perken om allerlei Amerikaanse toestanden te vermijden.

Ik neem nota van uw antwoord dat men op Europees vlak bezig is met een ontwerp en men nadenkt om dat op papier te zetten.

U zegt ook dat er nog geen termijn kan worden bepaald binnen dewelke dit naar de lagere niveaus zal worden gebracht. Ik vraag mij alleen af of wij hier over maanden of jaren spreken? Ik hoop dat dit geen jaren aansleept.

Wij zullen dit blijven opvolgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

18 Vraag van de heer Peter Logghe aan de minister van Klimaat en Energie over "de tracering van computers" (nr. 6733)

18 Question de M. Peter Logghe au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le traçage des ordinateurs" (n° 6733)

18.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben een kleine ervaringsdeskundige op het vlak van computerdiefstal na de diefstal in het station van Brussel-Centraal.

Ik stel vast dat veel computers en dan vooral de meest recente software uitgerust zijn met een soort traceringsprogramma, dat de veiligheidsdiensten van de federale politie zou moeten toelaten om de computer of delen ervan op te sporen of te volgen.

De voorwaarde om dit traceringsprogramma te kunnen gebruiken, is echter wel dat de functie bij het aanschaffen van de computer wordt geactiveerd, quod non. De verkoper van de computer vergeet bij aankoop te vermelden of deelt niet mee dat dit moet gebeuren. Dan zit de gebruiker natuurlijk met de gebakken peren. Het traceringsprogramma is niet geactiveerd en men kan de computer dus niet opsporen.

Mijnheer de minister, bent u het met mij eens dat een traceringsprogramma een ideaal instrument is om

achteraf met enige kans op succes het toestel of een deel ervan terug te vinden?

Steeds meer recente modellen beschikken bijna automatisch over een traceringsprogramma. Nochtans zijn weinig kopers hiervan op de hoogte. Zij weten niet dat het traceringsprogramma bij het moederhuis moet worden geactiveerd. Daar zit een anomalie die dringend moet worden weggewerkt.

Gelet op de stijging van het aantal diefstallen van laptops, computers en dergelijke, zou het een taak van de overheid moeten zijn om de strijd tegen deze vorm van criminaliteit aan te binden. Het promoten van een traceringsprogramma en een automatische activering van het traceringsprogramma zou best door de overheid worden opgelegd, zodat men gemakkelijker tot het traceren kan overgaan.

Ik kijk uit naar uw standpunt, mijnheer de minister.

18.02 Minister **Paul Magnette**: Een softwaretoepassing die het mogelijk maakt een computer te traceren, kan inderdaad een nuttig middel zijn om bij verlies of diefstal efficiënt te werk te kunnen gaan en een grotere kans te hebben om het toestel terug in bezit te krijgen.

Onder het tweede punt stelt u geen vraag, maar poneert u een stelling. Ik beschik niet over voldoende informatie om deze stelling bij te treden of af te wijzen.

De wet marktpraktijken legt een algemene informatieverplichting op aan de onderneming jegens de consument, rekening houdende met zijn behoefte aan informatie en met het meegedeelde of voorzienbare gebruik. Voor een draagbare computer is het voorziene gebruik er een waarbij het toestel vaak wordt getransporteerd. Dit houdt onvermijdelijk een verhoogd risico op diefstal of verlies in zodat de onderneming naar mijn oordeel de consument op eigen initiatief zou moeten inlichten over de mogelijkheden van traceerbaarheid, zeker wanneer het gaat over een nieuwe softwaretoepassing die nog weinig bekend is bij het grote publiek.

Ik verwacht dat het publiek op korte termijn via uiteenlopende kanalen zal worden geïnformeerd zodat het waarschijnlijk overbodig zal worden daarvan een specifiek punt te maken in het regeringsbeleid.

18.03 **Peter Logghe** (VB): De repliek zal nog korter zijn dan het antwoord.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat er een informatieverplichting bestaat in hoofde van de verkoper van soft- en hardware. Ik neem daar nota van. Is het echter voldoende dat er op de factuur staat dat er een traceringsprogramma in zit om als verkoper zijn handen in de onschuld te wassen en ervan uit te gaan dat alles in orde is? Het is immers niet omdat op de aankoopfactuur staat dat er een traceringsprogramma is, dat het traceringsprogramma ook geactiveerd is. Daar zit nog altijd een beetje ruimte voor de overheid om regelend en sturend op te treden. Er zullen te veel mensen meemaken wat ik heb meegemaakt, namelijk een traceringsprogramma dat niet is ingeschakeld waardoor opsporing niet mogelijk is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

19 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Peter Logghe** aan de minister van Klimaat en Energie over "bevoorradingsszekerheid en kernstop" (nr. 6996)
- de heer **Peter Logghe** aan de minister van Klimaat en Energie over "de energiebevoorrading in België" (nr. 6860)
- de heer **Willem-Frederik Schiltz** aan de minister van Klimaat en Energie over "energievoorzieningszekerheid voor de komende winter" (nr. 7026)

19 **Questions jointes de**

- M. **Peter Logghe** au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la sortie du nucléaire et la sécurité d'approvisionnement" (n° 6996)
- M. **Peter Logghe** au ministre du Climat et de l'Énergie sur "l'approvisionnement énergétique en Belgique" (n° 6860)
- M. **Willem-Frederik Schiltz** au ministre du Climat et de l'Énergie sur "la sécurité d'approvisionnement énergétique pour cet hiver" (n° 7026)

19.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ga die vragen in mekaar schuiven, want ze hebben toch te maken met hetzelfde. Ik ga proberen de inleiding, de kadering, zo snel als mogelijk af te werken. Het gaat over de woordvoerder van Gapgemini, die in de marge van een jaarlijkse studie "European Energy Markets Observatory" aan de alarmbel heeft getrokken. Hij zegt dat de kernenergie, ondanks de kernramp van Fukushima, niet op zijn retour is. Het is wel zo dat de Duitse beslissing om kerncentrales te sluiten, een enorme impact zal hebben op de energiebevoorrading van België. Het ritme van sluiting zal ervoor zorgen dat de bevoorrading zeker in het gedrang komt. Wij hebben het daar al enkele malen over gehad.

Het Belgisch institutioneel kader is ook zo ingewikkeld dat beslissingen en investeringen tegen een veel te traag ritme gebeuren. Dan zijn er ook nog de woorden van de Franse minister van Investerings en Energie, de heer Eric Besson, die zich ook reeds zorgen maakt over de energiezekerheid in zijn eigen land, in Frankrijk. Hij zegt: "De kernenergiestop in Duitsland beperkt op significante manier de elektriciteitszekerheid aan beide kanten van de Rijn – hij bedoelt Frankrijk en Duitsland – in geval van een strenge winter". Hij trekt met andere woorden aan de alarmbel.

Ik heb de volgende vragen.

U heeft ongetwijfeld kennis genomen van de waarschuwendende woorden, zowel van Gapgemini als van de Franse minister Besson. U kunt niet ontkennen dat van beiden toch een duidelijke boodschap voor België uitgaat.

De Duitse kernuitstap zal gevolgen hebben voor de elektriciteits- en de energievoorziening in gans West-Europa. Duitsland wordt invoerder van energie. Frankrijk voorziet in energiekrapte in geval van een strenge winter en zal dan ook geen energie kunnen uitvoeren. Waar zal België in geval van energiekrapte zijn energie vandaan halen? Welke garanties heeft u en uit welke landen?

Verdient het in deze geen aanbeveling, gelet op de kernenergiestop in Duitsland en de duidelijke boodschap van de Franse minister van Energie, om de kernuitstap voor de oudste kerncentrales uit te stellen of niet?

Welke alternatieven heeft u op heel korte termijn, in een termijn van 3 tot 5 jaar? Gascentrales? Alternatieve energie? We komen regelmatig op dat punt terug, maar de waarschuwendende woorden hopen zich verder op.

19.02 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb nog een samengevoegde vraag. Ik zal ze dus eerst even stellen.

Ik verwijst grotendeels naar de uiteenzetting van de heer Logghe.

Ook maar niet alleen de CREG – ook ENTSO-E – heeft gewaarschuwd dat tijdens de winters, in het bijzonder in West-Europa, het netwerk gevoelig is voor bijkomende stroompannes, mede gelet op het feit dat Duitsland de nogal radicale beslissing over nucleaire uitstap heeft genomen en dat in Frankrijk nog altijd veel verwarming elektrisch gebeurt. Bij dalende temperaturen is er dus een exponentiële stijging van het elektriciteitsverbruik.

Uiteraard hebben wij het al vaak over de problematiek gehad. Ik weet dus ongeveer wel wat de plannen zijn. Niettemin wil ik u even het volgende vragen.

Zijn er acute noodsituaties of noodplannen, indien er een nijpend tekort aan energie zou zijn?

Hoe groot schat u de komende winter de kans op een black-out in? Uiteraard kan u het weer niet voorspellen. Echter, gelet op voorgaande factoren, kan u misschien een schatting maken.

19.03 Minister **Paul Magnette**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Logghe, mijnheer Schiltz, ten eerste, tijdens een winterperiode met extreme weersomstandigheden en extreme koude, geen wind, geen zout en een grote vraag is het congestierisico aan de grenzen erg groot. De mogelijkheid bestaat inderdaad dat de invoer van elektriciteit niet volstaat om de vraag te dekken, indien de andere landen hun eigen elektriciteitsproductie verbruiken.

Een en ander is het gevolg van de sluiting van de eerste Duitse kerncentrales, waardoor de marge van de beschikbare productiemiddelen fors is gereduceerd. Sedert de inkrimping van de productie in Duitsland hebben de Duitse TSO alle, voor 2 000 megawatt bijkomende productie gecontracteerd. Vanaf 2012 moet daarbij nog zowat 900 megavoltampère reactievermogen in het zuiden van het land worden bijgeteld, om aan spanningsproblemen het hoofd te kunnen bieden.

De verminderde productie in Duitsland blijft echter verontrustend en verdient bijzondere aandacht. Bovendien is Frankrijk in tijden van extreme koude, wegens zijn talrijke verwarmingsinstallaties op elektriciteit, structureel een massa-invoerder.

Een koudegolf in Frankrijk, meer dan 5 tot 7 dagen met een temperatuur die 6 tot 8 graden lager ligt dan normaal, veroorzaakt een bijkomende behoefte van ongeveer 2 300 megawatt per graad onder nul. Frankrijk heeft een aantal maatregelen genomen om het hoofd te kunnen bieden aan een dergelijke schaarste. De potentiële gespannen toestand in Frankrijk en Duitsland verhoogt het risico dat incidenten in België of in de buurlanden kunnen leiden tot een verslechtering van de kwaliteit van de leveringen, maar België is toch minder afhankelijk geworden van invoer bij winterpieken, onder meer door de STEG-installaties van T-Power en Marcinelle, twee gasturbines te Gent-Ham en in mindere mate door de ontwikkeling van Belgische fotovoltaïsche en windmolenparken, die een positieve, maar onzekere bijdrage kunnen leveren.

Bij een winterpiek zal België toch op bepaalde ogenblikken een beroep moeten doen op invoer, want wij hebben dan een vermogentekort van 650 tot 700 megawatt. Het risico dat er op de buitenlandse markten een tekort ontstaat voor onze invoer is wel degelijk bestaand. Het gevaar voor bevoorradingsonderbrekingen is niet te verwaarlozen. Daarom worden in samenwerking met de distributienetbeheerder crisisplannen opgesteld. Ik herinner er tevens aan dat Frankrijk niet het enige land is dat naar België kan uitvoeren en dat interconnecties met Nederland het mogelijk maken om uitwisselingen met Noord-Europa te verrichten.

Wat de bevoorradingszekerheid in het algemeen betreft, in zijn studie inzake de productiecapaciteit van de elektriciteit in België en de evolutie ervan bevestigt de CREG inderdaad een tekort aan productiecapaciteit, die verder zal stijgen tot in 2015. Verscheidene studies zijn aan de gang om de projecties betreffende vraag en aanbod te valideren. Momenteel lopen er verschillende studies om de vooruitzichten inzake vraag en aanbod te valideren. De tweede prospectieve studie is van start gegaan in de groep Gemix en die zou binnenkort een update van zijn conclusies moeten voorleggen. Daarin zouden meer bepaald de evolutie en de bijzonderheden van de hernieuwbare energie moeten zijn verwerkt. Ook via het Pentaforum worden er studies verricht. Voorts verwacht ik op 1 december het definitieve Winter Outlook Report van ENTSO-E.

Wat de *smart grids* en de *smart metering* betreft, enerzijds moet het net dringend worden versterkt, anderzijds moeten op langere termijn *smart grids* worden ontwikkeld om de hernieuwbare energie en *demand side management* volledig te integreren. In dat opzicht kan het netwerk voor transmissie van elektriciteit nu al als *smart* worden beschouwd. Anderzijds, in verband met de *smart metering*, bestaat de rol van de federale overheid alleen maar uit het coördineren van de bevoegdheidsniveaus. Binnen de groep ENOVER-CONCERE is recentelijk een specifieke werkgroep opgericht voor de ontwikkeling van slimme tellers. Die groep moet de economische evaluatie op lange termijn voorbereiden van de invoering van de slimme tellers, overeenkomstig de richtlijnen van het Europees Parlement en van de Raad van juli 2009. Die evaluatie moet klaar zijn tegen 3 september 2012.

19.04 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik leer uit uw antwoord dat het risico van een tekort, van een onderbreking, in elk geval bestaande is, zo zegt u. Ik ga er dus van uit dat het zeer reëel is.

Er bestaan interconnecties met Nederland en de noordelijke landen. Ik stel alleen vast dat wij waarschijnlijk geen garanties hebben van andere landen op het vlak van de invoer van energie.

Er zijn crisisplannen, ze worden opgesteld.

Ik heb alleen geen antwoord gekregen op mijn vraag betreffende de kernuitstap. Kan dat eventueel gevolgen hebben voor het uitstellen van die kernuitstap? U bent natuurlijk ontslagnemend minister, ik weet wel dat u weinig kunt doen.

Als men inderdaad merkt dat men nu reeds met een krapte zal zitten en die kernreactoren werken nog, wat zal het dan binnen een paar jaren zijn? Alle studies wijzen toch uit dat de hernieuwbare energie en dan

vooral de windenergie te onzeker is om zekerheid te geven dat wij die krapte zullen kunnen opvullen.

U steekt zich een beetje weg achter het feit dat u alleen de bevoegdheidsniveaus coördineert. Maar goed, het zal dan wel moeten gebeuren. Ik stel vast dat het ook op dat vlak een beetje windstil is.

19.05 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Ik heb niet veel meer toe te voegen aan uw antwoord. Ik dank u, mijnheer de minister.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

20 Vraag van de heer Peter Dedecker aan de minister van Klimaat en Energie over "het 'Consumer Markets Scoreboard'" (nr. 6772)

20 Question de M. Peter Dedecker au ministre du Climat et de l'Énergie sur "le 'Consumer Markets Scoreboard'" (n° 6772)

20.01 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, vorige maand ondertussen al, op 21 oktober, publiceerde de Europese Commissie haar zesde Consumer Markets Scoreboard. Dat is een relatieve *ranking* in twee dimensies. Enerzijds, de verschillende lidstaten, anderzijds, de verschillende markten. Daaruit blijkt dat de Belgische consument het minst tevreden is van de diensten op de markten over internet, televisie en mobiele telefonie. Die zijn namelijk de top 3 in België. De Belgische consumenten zijn hierover een stuk meer ontevreden dan de consumenten in de rest van Europa, waar deze markten het gemiddeld toch een stuk beter doen.

Graag had ik dan ook van u een verklaring gehad voor deze slechte positie, alsook een overzicht van de maatregelen die u de voorbije legislatuur genomen hebt om de tevredenheid van de consument te verhogen, want dit is toch een vrij opmerkelijke plaats.

20.02 Minister Paul Magnette: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dedecker, vanzelfsprekend is de elektronische communicatie een sector van de economie waar sprake is van hevige concurrentie tussen de exploitanten, met name in de meest concurrerende takken: internet en mobiele telefonie. Afnemers van die diensten zien de effecten van de zware concurrentie in hun contacten met bedrijven van de sector; agressieve marketing; loyaltyprikkels in verschillende vormen, zoals abonnementen, systematische verlenging van contracten van bepaalde duur, of nog: omslachtige formaliteiten voor de opzegging; onvolledige informatie en gebrek aan transparantie in de prijsvormingformules, waardoor het moeilijk is om ze te vergelijken en in sommige gevallen kan dat leiden tot vervelende verrassingen wanneer men een factuur ontvangt; een *customer service* die niet altijd optimaal verloopt enzovoort. Dat is een lange lijst van redenen voor ontevredenheid, geuit door de consumenten, waarvan het jaarverslag van de ombudsdienst voor telecommunicatie een redelijk accurate weerspiegeling is.

Zodoende zorgde ik ervoor dat de gelegenheid van de omzetting in Belgisch recht van het derde pakket van de Europese richtlijn inzake elektronische communicatie zou worden benut om een aanzienlijke verbetering door te voeren van de bescherming van de consument van die diensten.

Onder de maatregelen die zijn opgenomen in het voorontwerp van wet, dat op 1 juli 2011 door de Ministerraad werd aangenomen, citeer ik: de uitbreiding van de lijst van contractuele en precontractuele informatie die moet worden verstrekt aan elke klant van een elektronische communicatiedienst; de vereiste van de voorafgaande schriftelijke instemming van een klant voor de hernieuwing van een contract van bepaalde duur; de verplichting voor alle operatoren om informatiefiches uit te geven waarvan het gestandaardiseerd formaat zal zorgen voor een betere vergelijkbaarheid van diensten, zowel in termen van prijzen als van inhoud; de mogelijkheid om zijn contract gratis, exclusief afschrijvingskosten van een eventuele terminal, op te zeggen na de eerste zes maanden van de aanvangsperiode en dat met alle schriftelijke middelen, met inbegrip van elektronische briefwisseling; de invoering van een mechanisme voor de beheersing van de kosten waarmee de klant voor zichzelf een limiet kan instellen, in volume of prijs uitgedrukt, waarboven hij een waarschuwingssignaal zal ontvangen of zijn dienst automatisch zal worden onderbroken, afhankelijk van de keuze die de klant zelf zal hebben geuit.

Al die maatregelen, en nog andere, moeten nu door de Ministerraad in een tweede lezing worden goedgekeurd en zullen een wetsontwerp worden dat voor het eind van het jaar in de Kamer zou moeten

worden ingediend.

De **voorzitter**: Indrukwekkend!

Mijnheer Dedecker, u krijgt het woord voor een repliek.

20.03 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, dank u voor uw antwoord. Het klopt dat er hevige concurrentie is. Dat ontslaat ons niet van de plicht het werkbaar te houden. In het buitenland is er ook hevige concurrentie.

U sprak onder meer over het gebrek aan transparantie. Het onderzoeksinstituut voor de gebruikers, OIVO, vindt dat ook.

U had het onder meer over de standaardfiche die eraan zou komen. Ik had die standaardfiche voorgesteld in een wetsvoorstel. Ik had ze ook al voorgesteld in een amendement op de wet houdende diverse bepalingen inzake telecom, ondertussen een jaar geleden. De regering vond het toen echter nodig de standaardfiche zomaar af te schieten. Dat is jammer, want men had de consumenten een jaar eerder goede voorlichting kunnen geven. Dat heeft men blijkbaar nagelaten. Dat is heel jammer.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Ik heb geen nieuws van de heer Gilkinet. De resterende vragen zijn omgezet in schriftelijke vragen.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.35 uur.

La réunion publique de commission est levée à 16.35 heures.